

SOMORJA ÉS VIDÉKE

Az alapítás éve: 1928

Közeleti lap

Ingyenes

2011. június 16-án tartotta ülését a városi képviselő-testület

Egymás iránti tisztelettel

Az önkormányzat ülésén a képviselők az ügyrendet és a bizottságok tagjainak jóváhagyását, valamint a határozatok teljesítésének ellenőrzését követően kiértékeltek a városi költségvetés első negyedévének teljesítését. Megállapították, hogy a költségvetés bevételi részének teljesítése az év első három hónapjában 23,56 százalék, míg a kiadási részé 14,91 százalék volt. A város költségvetésében néhány kisebb módosításra került sor, majd jóváhagyták a város főellenőrének a második félévre kidolgozott munkatervét. A módosított törvényértelmében meghatározták a város polgármesterének bérét. A városi rendőrség szervezési rendjének módosítását, néhány telek eladását, bérbeadását és néhány Pomléi úti kiskert bérleti jogának átruházását követően a

képviselők elfogadták a városi lakáskezelő vállalat beruházási tervét, valamint azt is, hogy Somorja éljen a lehetőséggel, és évi 40 euró tagsági díj befizetésével váljon a Szlovákiai Vidéki Turizmus Társulás tagjává. A *Lakossági észrevételek* tárgyalási pontban ketten is szót kértek. Mindkét polgár rákérdezett arra, hogy a várost átszelő főút mentén levő reklámfelületek (bilbordok) kihelyezése összhangban van-e az előírásokkal és ki a felelős az egyes reklámanyagok tartalmáért. Elhangzott, hogy az építkezés engedélyezése ügyében az építészeti hivatal az illetékes és az engedélyek felülvizsgálata a megyei közlekedésrendészeti főkapitánysággal együttműködve folyamatban van.

Az *Egyebek* napirendi pont-

Az önkormányzat ülésén átvették a díjakat azok a tanulók, akik az Ain Karim civil társulás által meghirdetett Üzenet városomnak című rajzpályázaton a legeredményesebbek voltak (a projektről előző számunkban írtunk)

ban a kétnyelvűség volt a téma. Városunkban június 13-án reggelre a kétnyelvűség használatát szorgalmazó feliratok (matricák) jelentek meg az üzletek kirakatain, cégtáblákon, azokon a helyeken, ahol a feliratok csak szlovák nyelvűek. Mivel a képviselő-testület helyesli a kétnyelvű feliratok és táblák kihelyezését, Pogány Tibor alpolgármester javaslatára olyan határozatot fogadott el, melynek értelmében felkéri a város területén működő szervezeteket, magánvállalkozókat, intézményeket arra, hogy a nyelvtörvény, Somorja város statútuma és a városnak a kisebbségek nyelvhasználatáról szóló általánosan kötelező érvényű rendelete értelmében tartsák be a kétnyelvűség elvét az épületek, az utcák, a szolgáltatások megneve-

zését illetően, csakúgy a szervezett rendezvények és a nyilvános kommunikáció terén is. A városi hivatal feladatul kapta, hogy a törvények betartására hívja fel mindenekelőtt a költségvetésileg városra kapcsolódó szervezetek figyelmét. Somorján a szlovák–magyar együttélés mindig is példaértékű volt – hangzott el a képviselők szájából. Ezért tiltakoznak az olyan bilbordok, reklámok, hirdetések megjelenése ellen, amelyek a nemzeti kisebbségek ellen irányulnak, sértik a Szlovákiában élő nemzetiségeket. A testület ezért kéri a Szlovák Köztársaság állami szerveit, hogy fogantatásnak olyan hatékony intézkedéseket, amelyekkel véget vetnek az ilyen és hasonló felhívások megjelenésének, közlésének. (on)

A bronzérmes szlovákiai csapat a zágrábi kajak-kenu Európa-bajnokságon: Krajčovič Marek, Michalek Matej, a somorjai Jakubík Gábor és Tóth Zoltán. Tudósításunk a 17. oldalon

Pogány Tibor alpolgármester június 28-án köszöntötte városunk azon polgárait, akik júniusban töltötték be 70., 75., 80., 85., 86. és ennél több életévüket. Az ünnepeltek ezúttal is elbeszélgettek egymással, felidéztek a régmúlt idők, gyerekkori emlékeiket...

A Duna gátján vezető úton Bősről érkezett Somorjára a Nemzetközi Veterán Rallye 15. évfolyama június 9-én. Bővebben a 8. oldalon

A Gandhi Roma Polgári Társulás ezúttal is Somorja főterén tartotta meg hagyományos regionális kulturális fesztiválját. Írásunk a 7. oldalon

Július 7-én egy igazi világjáró érkezett városunkba. A 68 éves franciaországi Jacques Abdulaziz március végén indult útnak gyalogszerrel hazájából, majd Luxemburgon, Németországon, Lengyelországon és Magyarországon át megérkezett Szlovákiába. Somorján Pogány Tibor alpolgármester fogadta. A város vezetősége gondoskodott elszállásolásáról, valamint a kíséretét képező két öszvér éjszakai szállásáról is

A magyarországi Óvodapedagógiai Nyári Egyetem résztvevői látogattak el június 21-én Somorjára. A közel nyolcvan óvónő meglátogatta a Szél utcai óvodát, melynek udvarán megtekintették azt a kedves kis műsort, amellyel az óvisok kedveskedtek a vendégeknek. Írásunk a 6. oldalon

Olaszország nemzeti ünnepének jegyében

A Somorján létesült olasz ipari parkban működő Szolgáltatások Központja az Olasz–Szlovák Kereskedelmi Kamarával együttműködve „Olaszország a gyermekek szemével” címmel rajzpályázatot hirdetett a somorjai alapiskolák: a Bél Mátyás Alapiskola, a Corvin Mátyás Alapiskola, a Tejfalui Magyar Tanítási Nyelvű Kisiskola és a Németh-Samorínsky István Művészeti Alapiskola tanulói részére. A pályázatra 250 alkotás érkezett, az eredményhirdetésre és a rajzok bemutatására június 16-án került sor. A rendezvényen jelen voltak a kis alkotók és pedagógusaik. A 12 legötletesebb, legeredettebb rajzból 2012-es falinaptár készült, mely által a somorjai iskolák híre határainkon túlra is eljut.

A rajzpályázat a „Dolce Vitaj 2011” fesztivál része volt. Ezt a rendezvény-sorozatot az Olasz–Szlovák Kereskedelmi Kamara rendezte a hazánkban működő olasz vállalatok és intézmények közreműködésével

zajlott a négy éve ünnepélyes keretek között átadott Szolgáltatások Központjának épületében. Marino Mersich, az Olasz–Szlovák Kereskedelmi Kamara képviselője nagyra értékelte

A rajzkiállítást és a Somorján gyártott termékeket bemutató kiállítást a szalag ünnepélyes átvágásával Bárdos Gábor, Brunella Borzi Cornacchia és Roberto Zuccato nyitotta meg

lesz az olasz ipar központja” – mondta beszédében. A nagykövet asszony kitért az egész világot érintő gazdasági válságra, amely mégsem riasztotta vissza vállalkozóikat, akik a nehéz időkben is helyt tudtak állni. A válság már nem érezteti döntő mértékben a hatását, a szlovák gazdaság is fellendülőben van, így reményét fejezte ki, hogy a szlovák–olasz együttműködés a jövőben még gyümölcsözőbb lesz, s nemcsak gazdasági, hanem kulturális téren is.

Az egybegyűlteket köszöntötte Bugár Béla, a Szlovák Nemzeti Tanács alelnöke is, aki hangsúlyozta, hogy Szlovákia nyitott más országok, így Olaszország felé is. Biztosította a jelen levő olasz képviselőket arról, hogy a két ország közti együttműködés továbbra is hasznos és gyümölcsöző lesz. A gyermekek rajzkiállításával kapcsolatban megjegyezte: meglepődött a rajzok láttán, hogy a somorjai gyerekek jól ismerik a távoli Olaszországot. Bárdos Gábor, Somorja polgármestere megjegyezte, hogy az ipari park építését illetően Domsitz Károllyal csaknem tíz éve kezdték a tárgyalásokat a Vicenzai Ipari Kamara képviselőivel.

Leszögezte, hogy az önkormányzat nagyon jó határozatot hozott akkor, amikor beleegyezését adta az ipari park építéséhez. Az ipari park területén működő olasz kis- és középvállalatok munkahelyeket teremtettek a helybeli lakosság számára, s az ipari park további bővítésével a vezetők újabb munkahelyeket létesítenek, amihez a város továbbra is segítő kezet nyújt.

Roberto Zuccato kijelentette: szövetségük büszke arra, hogy Somorján ünnepelheti Olaszország egyesítésének 150. évfordulóját s a somorjai ipari park létezésének nyolc évét. Az együttműködés útját a nehéz helyzetekben is megtaláljuk, jegyezte meg, majd külön köszönetet mondott Domsitz Károlynak, akinek a legnagyobb érdeme van abban, hogy sikerült megteremtetniük a kellő feltételeket ahhoz, hogy a vicenzai kis- és középipar letelepedjen Somorján s most már a környező településeken is.

A gyermekek rajzkiállításának részét képezte a Somorján gyártott olasz termékeket, alkatrészeket bemutató kiállítás is, melynek megtekintését követően a résztvevők megkóstolhatták a vicenzai gasztronómia ízeit.

Tóth Ilona
(Kovács Koppány felvételei)

A somorjai iskolások saját alkotásaik között

Olaszország egyesítésének 150. évfordulója tiszteletére. Somorján a vicenzai kis- és középvállalkozóknak köszönhetően már nyolc éve működik az ipari park, sőt elmondhatjuk, hogy az olasz ipar hazánkban itt eresztett elsőként mélyebb gyökereket. Mivel a somorjai ipari parkot a szlovákiai olasz ipar központjaként tartják számon, az itt letelepedett vicenzai kis- és középvállalatok is bekapcsolódtak az ünnepségsorozatba. Így június 22-én nagyszabású rendezvény

azt a baráti együttműködést, amelyet Szlovákiában tapasztal, s örül annak, hogy ez az együttműködés nemcsak a gazdaság, hanem a kultúra területén is kezdi éreztetni hatását. A példás együttműködést hangsúlyozta Brunella Borzi Cornacchia, Olaszország szlovákiai nagykövete asszonya is: „Kötelességemnek tartom, hogy köszönetet mondjak a szlovákiai szervezeteknek és szervezeteknek a jó együttműködésért, s bízom abban, hogy Szlovákiában továbbra is Somorja

Az iskola legyen a tudás temploma

A szlovákiai magyar iskolák újraindításának 60. és a somorjai alapiskola névfelvételének 10. évfordulója alkalmából június 3-án ünnepi nagygyűlés zajlott a városi művelődési központ nagyertermében.

A pedagógusok köszöntése

Somorján a magyar iskola 1950-ben, a volt kolostor falai között kezdte meg működését elemi és polgári, majd később tizenegy éves iskolaként. A kilencéves alapiskola 1965-ben önállósult. Az 1990/91-es tanév új fejezetet nyitott az iskola történetében. Az intézmény ekkor költözött mai helyére, a Halász utcai új épületbe. Az iskola 2001-ben vette fel Corvin Mátyás nevét.

„Mit jelent a 60 év? – tette fel a kérdést Bugár Gabriella, a Corvin Mátyás Alapiskola igazgatója ünnepi bevezetőjében. – Évmilliókhoz képest semmit, de egy emberi élet hosszához viszonyítva bizony akár egy egész életet. Egész életet annak a pedagógusnak, aki ebben az iskolában tanított évtizedeken keresztül, miközben több ezer kisdíák életének alapköveit rakta le.” Nem lehetett könnyű feladata az intézmény első igazgatójának, Dányi Máriának és tantestületének az oktatás megindításakor Somorján. „Bár az oktatás nem mentesülhetett a változó politikai céloktól, iskolánk minden korszakban igyekezett meg-

felelni a kihívásoknak és az elvárásoknak – jegyezte meg a továbbiakban. – És mit jelent ma az iskola léte? Mi értelme, hogy anyanyelvünkön taníthatunk, és gyermekeink anyanyelvükön tanulhatnak? Választ várnak? Az itt lévők közül mindenki tudja a választ. Az, hogy magyar nyelvű iskola működik a Csallóköz szélén, azoknak a lelkes pedagógusoknak, szülőknek, iskolabarátoknak köszönhető, akik féltő gond-
dal ápolták és ápolják anyanyelvünket, nemzeti kultúránkat, támaszai nemzeti közösségünknek.”

Az utóbbi tíz év jelentős változást hozott az iskola életében, uniós pénzből felújították az épületét és gazdaságosabbá tették működését. Különböző pályázatoknak, a szülőknek, a támogatóknak köszönhetően az intézmény olyan további anyagi bázishoz jutott, amelynek segítségével jól felszerelt, korszerű segédeszközökkel, szaktantermekkel rendelkező iskolává lépett elő.

Az iskola igyekszik megfelelni a 21. század kihívásainak, fontos feladatának tekinti, hogy hozzájáruljon a tanu-

lók személyiségének, képességeinek és készségeinek kibontakozásához, segítse azok szellemi és testi fejlődését. A pedagógusok oktató-nevelő munkájában kiemelt szerepet kap az anyanyelvi oktatás, az idegen nyelvek emelt szintű oktatása az első évfolyamtól kezdve, és az informatikai alapismeretek elsajátítása is.

Az ünnepi nagygyűlés további részében Bárdos Gábor polgármester és Bugár Gabriella köszöntöket fejezték ki az iskola nyugalmazott pedagógusainak és jelenlegi alkalmazottainak. A polgármester ünnepi beszédében kiemelte: legyen ez az iskola a műveltség, a nevelés temploma.

Az ünnepség az iskolában folytatódott, melynek udvarán a történelmi egyházak képviselői, Fóthy Zoltán, György András és

ke egykori diákként szólt az egybegyűltekhöz.

* * *

Kun Emese, a Madách Imre Gimnázium végzős diákja, aki szintén a Corvin Mátyás Alapiskolában tanulta a betűvetést, az ünnepi nagygyűlésen felolvasta azt az írását, amelyben az intézményben töltött éveit idézte fel:

Kedves Tanárok, Diákok, tisztelt Jelenlévők!

Engedjék meg, hogy ennek a jelentős évfordulónak az alkalmából felidézsek néhány számomra kedves pillanatot alapiskolás éveimből. Kapcsolatom a Corvin Mátyás Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolával már azelőtt elkezdődött, hogy átléptem volna az 1. osztály küszöbét. Nagymamám, Pokstaller Otília negyven évig állt a katedrán, így nálunk otthon mindig téma volt ez az iskola. Első emlé-

Az iskola nyugalmazott pedagógusai

Fördös-Kaňuchová Jana felszentelték és megáldották az Úrge József által faragott kopjafát. György András református lelképásztor Isten erejével kívánt áldást arra a munkára, amely „valóban megőrzi, megtartja és hordozza a mi nemzetünket”.

Az intézmény előcsarnokában a résztvevők megtekintették az iskola múltját és jelenét bemutató kiállítást, majd az ünnepi fogadáson Bugár Béla, az SZNT alelnö-

keim közé tartozik, amikor nagy óvodásként bevitt engem egy magyarórára. Arra már nem emlékszem, hogy mi volt a tananyag, de jól éreztem magam, mert mindenki mosolygott. Talán azt remélték a diákok, hogy nem kell felelniük.

Aztán elsős lettem. Ha erre gondolok, olyan emlékfoltok bújnak elő bennem, mint a magyar költők és írók képei a falon, az ábécés vers az aranyalmával és a barival a zöld gyepen, és

természetesen első osztályfőnökünk, a drága Adél néni. Akkor még az ún. barakkba jártunk iskolába, amiről csak később tudtam meg, hogy tulajdonképpen a katonák ideiglenes szállását nevezik így. De számomra azért ennek a szónak örökké más jelentése lesz.

Aztán átkerültünk a nagy épületbe. Itt néhány év teljesen összefolyik a fejemben. Mindenféle tanulnivalók, tanárok, osztályteremváltások. Ma sem értem, miért, de az osztály és az ebédülő közti távot általában futva tettük meg, és ahogy megfigyeltem, ez ma is így van. Persze a tornaórákon már annyira nem akaródzott futni.

Sok emlékezetes esemény történt velem ebben az iskolában. Gyereknapi, mindenféle finomságokkal a konyhás néniktől és extra programokkal (bizony, arra az emlékezetes éneklős-zenélős műsorra is emlékszem, amit a két tanító bácsi adott elő a tornateremben egyszer, mi is volt a nevük, Legfelső szint? (Az illetékesek majd, kérem, javítsanak ki később, ha tévedtem), aztán ott volt a gitárkör, ahol először gitároztam, a rovásírásör, hát igen, még mindig egész jól olvasom a rovásos pólófelira-

tokat. Itt kaptam lehetőséget először, és remélhetőleg nem utoljára, hogy eljussak Angliába, ami életre szóló élmény volt. Az első sítúrám is alapiskolás koromban volt, és bár azóta se síelek túl profin, a lejtőről suhanás érzését megszerettették velem.

Be kell hogy valljam, jól esett a váltás, mikor gimnáziumba kerültem. Viszont azt is hozzatenném, hogy örülök, hogy ez nem 4, hanem 9 alapiskolás év után jött el. Itt ismertem meg azokat a korombelieket, akik ma is a legjobb barátaim, élményeket, tapasztalatokat, nem mellesleg tárgyi ismereteket is szereztem. És itt van még egy nagyon fontos dolog: hogy „ezek alatt az évek alatt olyan felnőttekkel kötöttem ismeretséget, vagy talán barátságot, akik számomra példaképp szolgálnak egész életem során – bölcsességükkel, kedvességükkel, segítőkészségükkel, biztatásukkal, humorukkal. ... Legkedvesebb tanárain, remélem, mind tudják, hogy rájuk gondolok. Nekik és természetesen minden oktatómnak, akik a kilenc év során tudást próbáltak a fejembe tuszkolni, már csak annyit szeretnék mondani: Köszönöm.

Feldolgozta: Tóth Ilona

FELHÍVÁS!

Somorja városa évszázadok óta híres arról, hogy lakosaival szemben toleráns és barátságos. A város területén békében, egyetértésben éltek és élnek a különböző nemzetiségekhez, vallásokhoz, etnikai csoportokhoz tartozó polgárok.

Ezen hagyományok tiszteletben tartását figyelembe véve, továbbá hivatkozva a Szlovák Nemzeti Tanács által elfogadott nyelvtörvény (Tt., 1999/184) paragrafusaira, valamint a Somorja Város Képviselő-testülete által 2010. 8. 26-án jóváhagyott Városi alapszabály cikkelyeire és az 1996. 1. 26-án jóváhagyott Általánosan kötelező érvényű rendeletre, amely a város területén élő nemzeti kisebbségek nyelvhasználatát szabályozza, tisztelettel kérjük Önt/Önöket a kétnyelvűség következetes betartására.

Azzal a külön kéréssel fordulunk a szervezetekhez, egyesületekhez, vállalkozókhöz, magánvállalkozókhöz, hirdetőkhöz stb., hogy különösen a kültéri feliratok, de más írásbeliségek esetében is, a szlovák nyelvű szövegváltozat mellett jelenítsék meg a magyart is, megtisztelve ezzel városunk magyar ajkú lakosságát.

Somorja Város Képviselő-testülete

Erdei iskola Visegrádon

A Corvin Mátyás Alapiskola negyedikesei minden évben erdei iskolával zárják a tanévet. Mi is nagy izgalommal vártuk június 11-ét, hiszen erre a kirándulásra készülünk egész évben.

Amikor megérkeztünk Visegrádra, mindjárt megtetszett az árnyas fákkal övezett szépen felújított épület. Leraktuk a holminkat, és már indultunk is megismereni a város nevezetességeit kísérlőnk, Anita és Jani segítségével. Csoportokra osztottak bennünket. Minden csoport kapott egy feladatlapot, amit az út során kellett kitöltenünk a látottak és hallottak alapján.

Másnap egész napos túrára indultunk. Meglátogattuk a Bertényi Miklós-füvészkertet, majd a Duna életéről hallgatunk meg egy összefoglalót, s közben megcsodálhattuk a gyönyörű Duna-kanyart. A következő napon a Mogyoróhegyi Természetismereti Tanösvényen haladtunk végig, ahol sok érdekességet hallhattunk és láthattunk a környék állat- és növényvilágáról. Innen a Salamon-toronyba indultunk egy élő történelemórára. Megismerkedhettünk a lovagok fegyvereivel, sisakjaival, páncéljaival, s ami a legérdekesebb volt a számunkra, fel is próbálhattuk ezeket. De ezzel még nem ért véget a nap, mert este is érdekes programok között válogathattunk. Aki fáradt volt, gyöngyöt fűzött, rajzolt, a bátrabbak pedig esti vadlesre indulhattak. Csodálatos és izgalmas volt ez az esti túra a sejtelmes, holdfényes erdőben. A következő nap sem pihentünk. Egy keskeny és mere-

dek ösvényen indultunk a fellegrádba. A szép kilátás mindenkit kárpótolt a fáradtságos útért. A legjobban a panoptikum, a történelmi viaszfigurák tetszettek.

Esti programjaink is érdekesek és szórakoztatóak voltak. Fociztunk, társasjátékokat játszottunk, volt activity – közmondásokat kellett elmutogatni és annak alapján kitalálni. Utolsó este tábortűz mellett énekeltünk, ki mit tud?-ot játszottunk, ami nagy sikert aratott.

Az utolsó nap a királyi palotát látogattuk meg, ahol úgy érezhettük magunkat, mint

egy mesében. Délután is mesefigurák között találtuk magunkat a Mátyás király történelmi játszóparkban, ahol kedvünkre hancúrozhattunk.

A tanító nénik és kísérlőnk sok érdekességet, tanulságos ismereteket adtak át nekünk a természetről, a magyar történelemből. Ezeket az élményeket soha nem fogjuk elfelejteni. Eddig is tudtuk, hogy a természetre vigyázni kell, de most jobban tudatosult bennünk, hogy:

Vándor!

Ki elmegy mellettem,

Hallgasd kérésemet:

Ne bánts!

**Baráth Bettina, Várent Máté,
Holocsi Bence, Jávorka Marcell,
a 4. b osztály tanulói**

Nem a nyereség, az emberek elégedettsége a fontos

Hangzott el az oberpullendorfi (Felsőpulya) Burgenländische Müllverband hulladékgazdálkodási társulás képviselői részéről a cég által szervezett nyílt napon, melyen a somorjai székhelyű Felső-Csallóközi Hulladékgazdálkodási Társulás képviselőiben régióink néhány polgármestere és a hulladékgazdálkodásban érintett illetékesek vettek részt június 28-án. Az eszme- és tapasztalatcsere a Szlovák Köztársaság – Ausztria Határon Átnyúló Együttműködési Program keretében került sor.

A somorjai küldöttséget a tartományi képviselők jelenlétében a cég képviselőiben Johann Janisch és Verner Gradwohl üdvözölte. Ezt követte a közös fotózás, tv-felvétel, interjú, majd a hulladékfeldolgozó telep megtekintése. A telepen 20 személy dolgozik hétfőtől csütörtökig 7.00 órától 15.00 óráig, pénteken karbantartást végeznek.

A hulladékgazdálkodási cég 1980-ban alakult, 171 település a tagja 280 ezer

A somorjaiak Oberpullendorfbán

emberrel. Szemétgyűjtőhely minden egyes településen van, de a családok a szemétilletéket a cégnek fizetik, családonként 100 eurót évente. A 120 liter űrtartalmú kukát a háztartásoktól négyhetente szállítják el. A hulladék szelektálása már a háztartásokban történik, az egyes hulladékfajtákra színes zsákok állnak a rendelkezésre. Ha valaki zöld-

hulladékra is igényel kukát, akkor a szemétilletéke 60 euróval növekszik évente. De a zöldhulladékot a helyi gyűjtőhelyre is viheti, ide hordják az emberek a nagyméretű hulladékot is, bútordarabokat, fahulladékot, elhasznált étolajat stb. Ezeken a gyűjtőhelyeken konténerekbe történik a szeparálás.

A cég évente nyílt napot

tart, hogy az emberek megnézhessék, tudomást szerezhessenek arról, mi történik a hulladékkal. A bővebb tájékoztatás céljából évente négy alkalommal újságot jelentetnek meg, öt évente felmérést végeznek az emberek körében. A felmérésekből legutóbb az derült ki, hogy a cég szolgáltatásait igénybe vevők 95 százaléka elégedett a munkájukkal. A társulás szorosan együttműködik az iskolákkal, különféle propagációs anyagok segítségével igyekszik népszerűsíteni a hulladék osztályozását s az újrafeldolgozás fontosságát. Nem a nyereségre koncentrálnak, hanem az emberek elégedettsége fontos a számára. Évente egy alkalommal szemétgyűjtő akciót rendeznek, melynek jó a fogadtatása, a legutóbbi ilyen akciónak is 12 ezer résztvevője volt, felnőttek, gyerekek egyaránt, s 270 tonna szemetet gyűjtöttek össze.

A Burgenländische Müllverband és a Felső-Csallóközi Hulladékgazdálkodási Társulás közti eszme- és tapasztalatcsere szeptemberben folytatódik, amikor is az oberpullendorfiak látogatnak el Somorjára.

Tóth Ilona

Magyarországi óvodapedagógusok Somorján

Óvodapedagógiai Nyári Egyetemet szervezett a Tudományos és Ismeretterjesztő Társulat Bács-Kiskun Megyei Egyesülete „Motivált gyermek, motivált pedagógus” címmel, melyre nyolcvan érdeklődő jelentkezett Magyarországon egész területéről.

Az egyetem résztvevői június 21-én szakmai kirándulást tettek a Felvidéken.

Elsőként a komáromi erődrendszert tekintették meg, majd rövid látogatást tettek Dunaszerdahelyen. Somorján Pogány Erzsébet, a Szövetség a Közös Célokért igazgatója üdvözölte a vendégeket, majd Bárdos Gábor polgármester bemutatta városunkat, ismertette történelmi múltját, jelenét. Kitért arra, hogy

Somorja joggal mondható a fiatalok városának, hiszen a tanuláshoz, fejlődéshez az önkormányzat igyekszik kellő feltételeket teremteni. Tanúskodik erről az is, hogy városunkban nyolc óvoda, három alapiskola és három középiskola működik. Hecht Anna a szlovákiai oktatásügy helyzetéről tájékoztatta az óvónőket, részletesen kitérve Somorja oktatási intézményeire. A felvetett szakmai kérdésekre Nagy Jenőné, az Óvodapedagógiai Nyári Egyetem szakmai igazgatója, a Szent István Egyetem tanára válaszolt. Meghívta a somorjai óvónőket a magyarországi szakmai programokra. Tájékoztattak arról, hogy legközelebb novemberben a tehetséggondozás témakörében

szerveznek eszme- és tapasztalatcsere, jövőre nyár elején pedig Pécsen szervezik meg a nyári egyetem következő évfolyamát. Ezt követően a nyolcvan óvónő a művelődési házból átvonult a Szel utcai óvodába, melynek udvarán megtekintette azt a kedves kis műsort, amellyel az ovisok kedveskedtek a vendégeknek. A gyermekeknek is volt részük örömben bőven, hiszen a győri Tárogató óvoda csodálatos ajándékokkal lepte meg őket. A református templom megtekintését követően az egyetem résztvevői megkoszorúzták Szent István kultúrház előtti szobrát, majd búcsút véve Somorjától Győr felé tartva még megálltak Bősön, ahol a településen kívül megtekintették az erőművet is. (ti)

A Gandhi Roma Civil Társulás ezúttal is Somorja főterén tartotta meg hagyományos regionális kulturális fesztiválját. A műsorban a helyi és a légi iskolákon kívül fellépett a csengő hangú Valenský Miriam, a nagyszarvai alapiskola tanulója és a somorjai Mezei testvérpár. A legnagyobb sikert természetesen a cigánydalok koronázott királynője, Rigó Mónika és táncosai aratták. A műsort követően a jó hangulatról a Kovács Band gondoskodott. Sipos Károly, a rendezvény szervezője elmondta, hogy ugyan néhány szereplő visszamondta a fellépést, ennek ellenére jó volt a hangulat, az időjárás is kedvezett, s az emberek elégedettsége arra ösztönzi őt, hogy jövőre is megszervezze a fesztivált, s még magasabb színvonalon (ti)

A betegek és egészségkárosultak jogaiért

Járási konferenciát tartott a Civilizációs Betegségben Szenvedők Szlovákiai Szövetségének dunaszerdahelyi járási szervezete. A résztvevők, a járás alapszervezeteinek elnökei értékelték az elmúlt időszak tevékenységét, új feladatokat tűztek ki az elkövetkező időszakra, megválasztották a járási vezetőséget és a szeptemberben Körmöcbányán tartandó V. kongresszus küldötteit. A járási szervezet elnöke ismét Godány Erzsébet, alelnöke pedig Zsemlye Gyula, a dióspatonyi alapszervezet elnöke lett. A kongresszuson a Dunaszerdahelyi járást Godány Erzsébet, a somorjai alapszervezet és Tomanovics Károly, a nagyszarvai alapszervezet elnöke képviselik.

Az ülésen részt vett Alojz Partel országos elnök is, aki ismertette annak az állásfoglalásnak a tartalmát, amelyet az Egészségkárosult Polgárok Nemzeti Tanácsa (Národná rada občanov so zdravotným postihnutím v SR) június 2-i ülésén hagyott jóvá. A dokumentum nyomtatékosan

hangsúlyozza: nem szabad megengedni olyan törvények, intézkedések, határozatok elfogadását, melyek az egészségkárosultpolgárokat diszkriminálják. Szólt az egészségügy áldatlan állapotáról, az állandóan változó gyógyszerárakról, a szociális juttatásokról, a gondozói szolgálatról, tehát azon kérdéskörökről és készülő változásokról, melyek hátrányosan érintik a betegeket és egészségkárosultakat.

(Megjegyzés: Az Egészségkárosult Polgárok Nemzeti Tanácsa 2003. november 20-án mint civil szervezet az Európai Unió finanszírozásával jött létre. A csoportosulásnak tagjai a hazánkban működő azon szervezetek, amelyek az egyes betegségek típusai szerint fejtik ki tevékenységüket, így például: a siketnémák, a krónikus betegségben szenvedők, a mentálisan sérültek, a látáskárosodottak, a testi sérültek, a civilizációs betegségben szenvedők, az egészségkárosultak országos szervezete, és több más szervezet és egyesület is). (on)

Élelmiszer-csomag a rászorulóknak

A Szlovák Köztársaság 2011-ben csatlakozott az élelmiszer-elosztás programjához, amelyet az Európai Unióban 1987 óta valósítanak meg, és amelynek költségeit az Európai Mezőgazdasági és Garancia Alapból fedezik. Az élelmiszersegély kiosztásának legfőbb célja, hogy a szűkös anyagi körülmények között élő személyeknek nyújtson segítséget oly módon, hogy nekik a karitatív szervezeteken keresztül térítésmentesen alapélelmiszereket – sima lisztet és tojás nélkül készült száraztésztaféléket – osztanak ki. Egy fő maximálisan 20 kg sima lisztre és 20 kg száraztésztafélére jogosult. Minden nagycsomag vagy 1 kilogrammonként csomagolt 10 kiló sima lisztet vagy fél kilogrammonként csomagolt 10 kiló száraztésztaféléket tartalmaz.

Somorja Város területén az élelmiszersegélyre az alábbiak jogosultak:

- nevelőszülőknél elhelyezett gyermekek,
- azok a természetes személyek, akik szűkös anyagi helyzetük miatt segélyben részesülnek,
- azok a személyek, akiknek bevétele a létminimum határán van (szülők és gyermekek, akik segélyben részesülnek),
- azok a nyugdíjasok, akiknek havi nyugdíja nem haladja meg a 305,00 eurót (a nem dolgozó öregségi, karkedvezményes vagy rokkantnyugdíjasok).

Az élelmiszersegélyt igénylő személy a hivatalosan előírt dokumentummal köteles igazolni jogosultságát. Ezt az igazolást Somorján a Városi Hivatalban kell leadnia, ahol a kérelmezőt nyilvántartásba veszik.

Az élelmiszersegély jogosultságát az alábbi dokumentumokkal kell igazolni:

- a nevelőszülőknél elhelyezett gyermekek esetében a nevelőszülő a bírósági határozat másolatát nyújtja be,
- azok a természetes személyek, akik szűkös anyagi helyzetük miatt segélyben részesülnek, a munka, szociális és családjogi hivatal igazolását nyújtják be,
- azok a személyek, akiknek bevétele a létminimum határán van (szülők és gyermekek, akik segélyben részesülnek), a munka-, szociális és családjogi hivatal igazolását nyújtják be,
- azok a nyugdíjasok, akiknek havi nyugdíja nem haladja meg a 305,00 eurót (a nem dolgozó öregségi, karkedvezményes vagy rokkantnyugdíjasok), a nyugdíj összegéről szóló végzést vagy az ennek megfelelő igazolást nyújtják be.

A felsorolt igazolások valamelyikét a városi hivatalba (Somorja, Fő utca 37.) legkésőbb 2011. augusztus 31-ig (munkanapokon 8.00 órától 12.00 óráig) kell benyújtani.

Az élelmiszersegély átadásának helyéről és idejéről az igénylők írásbeli értesítést kapnak.

Bővebb tájékoztatás az alábbi telefonszámokon: 590 04 11 vagy 590 04 31.

Újabb tanév zárult le a LINGUA nyelviskolában

A 2010/2011-es tanév több szempontból is változást hozott nyelviskolánk életébe.

A legfontosabb újdonság: ismét költöztünk. Igaz ugyan, hogy ez fennállásunk közel húsz éve alatt már jó néhány-szor előfordult, de erősen reméljük, hogy most „megtaláltuk az igazit”. Új tanterme-

inket a Molnár-könyvesbolt felett, a villamos művek egykori épületének második emeletén alakította ki számunkra az épület jelenlegi tulajdonosa. A kezdeti nehézségek (darázsinvázió a tető alatt, a fűtés beindulásának különböző adminisztratív akadályai) után mostanra már belaktuk új otthonunkat. Diákjaink és

tanáraink többsége elégedett – lényegesen közelebb kerülünk az iskolához és a buszmegállóhoz is, ami mindegyikük számára megkönnyíti az iskola látogatását.

Szeptembertől új kollégánknak van. Lelkes Ingrid személyében Prágából érkezett az erősítés, úgyhogy a tavaly hozánk igazolt kanadai magyar Charles Blascok mellett ismét új angol szakos tanárral bővült tanári karunk.

Az idén folytatódott a már évek óta megfigyelhető tendencia: az angol továbbra is tarol az érdeklődők között. Számunkra ez – és ezt mindig elmondjuk – nem egészen érthető, hiszen a szomszédunkban, német nyelvterületen szintén lenne mit keresnünk, akár a munkalehetőségeket, akár az egyszerű kirándulásokat, turisztikát tekintve. Nem tartjuk elfogadható érvnek, hogy „hisz úgyis mindenki beszél angolul”, mert ez, sajnos, nincs így – aki már próbált angolul boldogulni egy osztrák faluban, farmon, üzemben, az ezzel tisztában van... Nem is szólva arról, aki a francia nyelvet helyezi háttérbe az angol miatt – nemzetköziség ide, Európai Unió oda, a franciák igazából franciául szeretnek beszélni...

Tehát továbbra is arra biztatnánk mindenkit: bátran válasszon más nyelvet, ha nem konkrétan angol nyelvterületre készül!

Nagyon fontos része a munkánknak, hogy a szlovák anyanyelvű érdeklődőknek biztosítjuk a magyar nyelv elsajátításának lehetőségét. Örömmel konstatálhatjuk, hogy egyre több diákunk akar magyarul tanulni. Itt is megfigyelhető azonban az a fajta türelmetlenség, ami széles körben jellemző a nyelvet tanulni kezdők, különösen a felnőttek között. Nehezen elfogadható a tény, hogy egy nyelv elsajátítása, még a legalacsonyabb szinten is, idő- és munkaigényes. Sajnos, sem az időt, sem a munkát nem tud-

juk megspórolni senkinek. Mi utat tudunk mutatni, segítséget tudunk nyújtani, de a mindennapos tanulást nem tudjuk semmivel kiváltani.

Itt jegyezném meg azt is, amit véleményem szerint szinte minden pedagógus megtapasztalt az utóbbi idők jelenségeként: bizalmatlanok vagyunk a szakemberekkel szemben, akikre magunkat vagy gyermekeinket bízunk. A bizalomvesztés nemcsak a pedagógusokkal szemben érzékelhető. A jelenség rendkívül veszélyes – és a jó munka lehetőségét is megkérdőjelezi. Szeretnénk elérni, hogy ez a folyamat – legalább nálunk – visszaforduljon. Nem hiszem, hogy jól érzi magát az, aki gyanakodva lép be iskolába, orvosi rendelőbe, boltba, hivatalba, azt lesve, hol, hogyan, ki akarja félrevezetni, megkárosítani, jogait megsérteni... De az sem érzi magát jól, akire ez a gyanakvás irányul.

Visszatérve a konkrétumokra: ugyancsak szívesen fogadjuk azokat, akik úgy érzik, nem ártana nekik egy kis szlovák konverzáció, hiszen sok esetben a szlovák nyelv megfelelő ismeretének hiánya fosztja meg az egyébként kitűnő munkacserét a munkalehetőségtől.

Igyekszünk alkalmazkodni iskolához, zeneiskolához, autóbusz-menetrendhez, bár ez egyre nehezebb. Továbbra is akkreditált nyelviskola vagyunk, tehát A1, A2, B1, B2 szintű nyelvizsgát tehet nálunk, akinek erre kedve, szüksége, megfelelő tudása van.

Következő tanévünkre augusztus folyamán várjuk a jelentkezőket. Honlapunkon: www.linguasamaria.sk minden információt megtalálnak, ami a beiratkozással és tanfolyamainkkal kapcsolatban fontos lehet.

Remélem, szeptemberben sokukkal találkozunk!

Czére Gyöngyi

Veterán autók a városban

A Duna gátján vezető úton Bősről érkezett Somorjára a Nemzetközi Veterán Rallye 15. évfolyama június 9-én. A régi idők gépkocsijait elsőként a Kormorán szálló parkolójában tekinthették meg, majd a 74 jármű Csölöztőről a városközpontba hajtott. A csodálatos járműveket, köztük az 1904-ben gyártott Renault VI-ot, az 1906-ból származó Dora Elektromobilt vagy az 1920-as Bugatti 49-est, de sorolhatnánk tovább a Tatra, Škoda, Mercedes stb. típusokat, nagy érdeklődés övezte a városlakók és a városba látogatók részéről. A rendezvény szervezőbizottságát Bárdos Gábor polgármester is fogadta (a felvételen), akinek Stanislav Glasa, az 500 Szlovák Kilométer nevű rendezvény igazgatója köszönetét fejezte ki a szívélyes fogadtatásért

Tűzoltó-bemutatót tartott a Tejfalui Önkéntes Tűzoltótestület a Vöröskereszt alapszervezetének közreműködésével a helyi óvodásoknak és iskolásoknak. A gyerekek nagy élvezettel nézték végig a testület ifjúsági versenyrajainak bemutatóját, megismerkedtek a tűzoltó készülékekkel, a tűzoltáshoz és a tűztámadáshoz használt technikával. Bemutatót tartott a városi rendőrség is, a gyermekek számára a legnagyobb örömet az jelentette, amikor beülhettek a tűzoltó- és a rendőrautóba.

Főztek és versenyeztek

A Szlovák Nemzeti Tanács alelnöke, Bugár Béla védnöksége alatt június 18-án Nagypakán került megrendezésre a Fisch Perkel 2011 nemzetközi főzőfesztivál 5. évfolyama.

A versenybe a Testi Sérültek Szlovákiai Szövetségének 769-es számú somorjai alapszervezete is benevezett. Háromtagú csapat készítette el a halpaprikást, melynek tagjai Fehér Ferenc, Czucz Zoltán és Csápai József voltak. Csapatunk a 10-es számot kapta. A megfőzött halpaprikás mintáját 16.00 óráig kellett leadni a zsűrinek. Románia, Magyarország és Szlovákia csapatai vettek részt a főzőversenyen, összesen 21 csapat küzdött az első helyért. A versenyző csapatok közt nagyon jó hangulat uralkodott és barátságok kötődtek. A kiértékelés után hatalmas öröm és boldogság töltötte el szívünket, mivel nemrég alakult

alapszervezetünknek sikerült megszereznie az első helyet. A díjátadáson nagyon boldogok voltunk, mivel alapszervezetünk először vett részt egy ilyen nemzetközi színvonalú versenyen, és mindjárt ilyen gyönyörű helyezést sikerült elérnünk. A balatonalmádi csapat meghívott bennünket a 2011. augusztus 13-án a Balatonalmádi Borfesztivál keretében megrendezésre kerülő nemzetközi halfőzőversenyre, melyre elfogadtuk a meghívást és amelyen szívesen látunk minden kedves olvasót. Az alapszervezetünk titkára, Farkas Gábor képviselt bennünket a Testi Sérültek Szlovákiai Szövetsége dunaszerdahelyi járási központja által megrendezett sportjátékok 2. évfolyamán, ahol az összesítésben a kitűnő harmadik helyet érte el.

Fehér Ferenc,
a testi sérültek somorjai
alapszervezetének elnöke
(Elena Kompauerová felvétele)

A Civilizációs Betegségeken Szenvedők Szlovákiai Szövetségének somorjai alapszervezete Godány Erzsébet vezetésével felköszöntötte azon tagjait, akik az év első felében ünnepelték névnapjukat. A baráti összejövetelről ezúttal hiányzott az élőzene, de a jó hangulat ennek ellenére sem maradt el

Június 29-én köszöntötték a nyugdíjasklub azon tagjait, akik a második negyedévben ünnepelték név- és születésnapjukat. Az ünnepelteknek Botló Ilona elnök fejezte ki jókívánságait

A Szlovák Vöröskereszt somorjai alapszervezete június 18-án egynapos kirándulást szervezett a sárvári termálfürdőbe. Nagyon jól éreztük magunkat, este fáradtan ugyan, de szerencsésen és vidám hangulatban érkezünk meg Somorjára

Krascsenits Erzsébet

A Szlovák Vöröskereszt somorjai alapszervezetének egészségügyi csoportja a tavalyi évet kihagyva idén ismét részt vett az In memoriam dr. Vladimír Harinek emléktalálkozóján. A június 24-e és 26-a között Alsókubinban megrendezett országos verseny XIX. évfolyama nehéz és igényes volt, tudtuk meg Fördös József elnöktől, már abból kifolyólag is, hogy a versenyzőknek az időjárás sem kedvezett. Ennek ellenére a csapat Dudás Veronika parancsnoksága alatt példásan

helytállt. Tagjainak: Chalupa Zsanettnak, Rabina Zsuzsannának, Gavarník Szilviának, Kapuštiar Peternek, Szadocka Sarának, Varga Michalnak, Molnár Gyöngyinek, Jávorka Enikőnek, Derzsi Katalinnak, Absolon Martinnak, Simon Erzsébetnek és Dudás Veronikának ezúton is köszönet jár a példás helytállásért. Fördös József elnökön kívül a verseny során jelentős lelki támaszt nyújtott számukra Domsitz Marienka egészségügyi nővér, az alapszervezet vezetéségi tagja is

Nemzetközi művésztelep

DUNART.COM – Somorja város első nemzetközi művésztelepe címmel a Templomkerti Napok 2011 rendezvénysorozat részeként a református templomban került megrendezésre az a szimpózium, melynek célja olyan kapcsolatok létrehozása, melyek szorgalmazzák az eminens hazai és külföldi művészek találkozását, egymásra találását, együtt gondolkodását a tolerancia jegyében. Mayer Éva somorjai képzőművész, a rendezvény szervezője és kurátora nyilatkozik lapunknak:

– A húsz meghívott művészből tizenhatan tudták elfogadni meghívásunkat. Művészek érkeztek a Kárpátaljáról, Erdélyből, Szerbiából, Magyarországról és a Felvidékről. A társadalmi, szociális, kulturális és ökológiai problémákat boncolgattuk egymás között, hiszen ezek vannak hatással a művésztüinkre. A meghívott képzőművészek, iparművészek, festők, grafikusok mindmind a saját szemszögükből közelítik meg műveikben ezeket a társadalmi problémákat. A rendezvény július 9-én a Hullámhossz című

kiállítás megnyitójával csúcsosodott ki, mely kiállítás azokból a művekből állt össze, amelyek a rendezvény egy hete alatt készültek. A művészek egy-egy munkájukat felajánlották a városnak, így egy városi gyűjteményt hozunk létre, amelyet előbb Komáromban állítunk ki, majd utána a somorjai Arénában lesz megtekinthető. Végezetül hadd mondjam el, hogy nagyon sokat köszönhetünk elsősorban Somorja városának és szponzorainak, akik anyagilag is támogatták e művésztelep létrejöttét. **(kk)**

Hagyományteremtés céljából rendezte meg június 18-án a Kormorán szálló az Európai népek és nemzetek fesztiválja nevű rendezvényt a hotel parkjában. A kultúrműsoron, melynek keretében több táncsoport is fellépett (például a mosonmagyaróvári Lajta néptáncgyűttes, a helybeli Prvosienka stb.), kívül volt arcfestés, kézműves-foglalkozás, és bemutatkozott Szigetköz és Somorja is (fenti kép). A rendezvényen vendégül látták a somorjai nyugdíjasotthon lakóit is (lenti kép)

Boldog II. János Pálra emlékezve

Amikor egy évvel ezelőtt a somorjai gimnázium diákjaival római osztálykiránduláson voltunk, többek között az azóta már boldoggá avatott II. János Pál pápa sírjához is eljutottunk a Szent Péter-bazilika altemplomában. Eszembe jutott a vele való személyes találkozás utolsó szlovákiai apostoli útja alkalmával, amikor még kispap voltam. De eszembe jutott az is, hogy e példás életű, életszentség hírében elhunyt pápa közbenjárását kérjem. S ezt folyamatosan meg is tettem. Így még inkább személyes öröm töltött el, amikor értesültem a boldoggá avatás meghirdetéséről, valamint arról, hogy e nagy esemény idejére szabadságot is tudok biztosítani magamnak.

Egy jó barátommal utaztunk el az Örök Városba, hogy részt vehessünk a Szentatya, XVI. Benedek pápa által celebrált boldoggá avatási szentmisén. Nem kis fáradságot követelt az, hogy a Szent Péter térre megfelelő helyre jussunk, és szemlélve a szent liturgiát méltóképpen átélhessük az ünnepi szentmisét. De megérte. Már a boldoggá avatást megelőző kora este csatlakoztunk a lelkes zárándokok csapatához, és az egész éjszaka virrasztásban telt el. Az éjjeli folyamán fokozatosan engedték az egyre növekvő tömeget mind közelebb a szentmise helyszínéhez. A vasárnap délelőtti ünnepi szentmise felémelő légkörben zajlott. Nagy boldogság volt a becslések szerint másfél millió zárándokkal együtt imádkozni, ünnepelni Istent és hálát adni Boldog II. János Pál életéért, példájáért, közbenjárásáért.

S mindebben az Isteni Gondviselés művét véltem felfedezni... Az Isteni Gondviselés műve az, hogy Boldog II. János Pál személyében példaképet kaptunk a mai kor emberei közül, de az is, hogy egyben közbenjárót kaptunk az Isten-

nél. Néhány évvel ezelőtt XVI. Benedek pápa lengyelországi látogatása alkalmával elmondta: „Remélem, hogy a Gondviselés hamarosan megengedi szeretett pápánk, II. János Pál boldoggá, illetve szentté avatását.” A kanadai katolikus püspöki konferencia honlapján pedig ez volt olvasható az év elején: „II. János Pál mély nyomot hagyott az Egyház és a világ történelmében. A közelgő boldoggá avatással az Isteni Gondviselés jele és eszköze marad, arra adva példát napjainkban, hogy az Úr hogyan küld nyája számára jó pásztorokat és vezetőket.” Valóban követendő példa-kép...

És valóban közbenjáró. Bizonyítja többek között a boldoggá avatáson is jelen levő francia apáca esete, aki a Parkinson-kórból két hónappal II. János Pál halála után gyógyult meg csodálatos módon, miután apácátársával együtt az elhunyt pápához fohászzkodott. Az Egyház által kirendelt orvosok megállapították, hogy nem volt orvosi magyarázat e gyógyulásra. Maga Boldog II. János Pál is nagy jelentőséget tulajdonított az Isteni Gondviselés működésének. Végrendeletében írja: „A Gondviselés úgy akarta, hogy az adasson nekem, hogy ebben a nehéz évszázadban éljek. 1981. május 13-án, a pápa elleni támadáskor az Isteni Gondviselés csodálatos módon megóvott engem a haláltól. Remélem azt is, hogy amíg megadatik nekem az Egyház élén állni, az Isteni Gondviselés elég erőt ad ehhez a szolgálathoz.”

Bízunk mi is az Isteni Gondviselésben. Kövessük ebben is Boldog II. János Pál példáját, hogy közbenjárására helyes irányba haladjon földi életünk zárándokútja, amelyen célba érkezve örökké boldogok leszünk!

Molnár Tamás káplán

Egy legenda vége

A tejfaluiak Csiba László – Presinszky Lajos *Fejezetek Tejfalu történetéből* című, 1993-ban kiadott remek könyvéből értesülhetek arról a történelmi tényként kezelt eseményről, hogy Mátyás király 1459-ben az 1456-os győztes nándorfehérvári ütközetben életét feláldozó hős, (Dugovics Titusz volt az, aki a lófarkas zászlót a vár fokára kitűzni igyekvő törököt magával rántotta a mélybe) Dugovics Titusz fiának, Bertalannak ajándékozta a községet (48. old.). A szívszorító, önfeláldozó tett forrásaként a Pozsony Vármegye Monographiája szolgál, amely Antonio Bonfini munkáját, A magyar történelem tizedei-t használja fel alapul. Ha viszont megvizsgáljuk e kútfőt, kiderül, hogy nem is kicsi pontatlanságokról van szó.

Előjáróban érdemes megjegyezni, hogy az olasz humanista történész 1486-ban érkezett Magyarországra, és két-évnyi anyaggyűjtés után látott munkához.

Ami azt jelenti, hogy a világrengető csata után egy emberöltővel írta meg az eseményeket. Ez önmagában még nem különösebb hiba, hiszen a szemtanúk megőrizhették emlékezetükben a csata pontos lefolyását. Rájuk támaszkodva Bonfini meg is említi egy ismeretlen vitézt, aki életét áldozta azzal, hogy magával rántotta a mélybe az ellenség katonáját. Mindezt név említése nélkül írta. Ráadásul kiderült, hogy más várak, pl. Jajca ostrománál is megjelenik egy ugyanilyen hőstettet végrehajtó névtelen vitéz, ami a történetben felébreszti a gyanút, hogy valójában vándortémáról van szó. Ez mind az irodalomban, mind a történetírásban aránylag gyakori, emiatt komoly kritikai vizsgálatnak kell alávetni, hogy az adott helyen és időben megesett-e a leírt esemény. A kérdés megoldására a közelmúltban a 15-16. század egyik jeles magyar kutatója, a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének munkatársa, Pálosfalvi Tamás vállalkozott, aki a történelmi források átvizsgálása során kiderítette, hogy Dugovics Titusz neve a 19. század folyamán bukkan fel először. Itt kezdett izgalmas válni a nyomozás: miként történhetett meg, hogy négyszáz év után sikerül egy igazi hőstettet végrehajtó vitézt azonosítani? Vagy egészen

másról van szó? Nem kellett sokáig kutakodnia: kiderült, hogy a 19. század első felének koszorús költője, az amatőr történész Döbrentei Gábor 1824-ben a Tudományos Gyűjtemény című folyóiratban megemlíti Dugovics Bertalan Vas megyei nemes nevét, aki re állítólagos kései utóda, Dugovics Imre Vas megyei nemes az 1810-es évek végén hivatkozott, miszerint Mátyás király 1459-ben ősenek, Dugovics Bertalannak ajándékozta a Pozsony megyei Tej községet.

Pálosfalvi – gyakorló történészként – számtalan előadást tartott a Hunyadiakról és Nándorfehérvárról. Ilyen alkalmakkor a hallgatóságból gyakran felvetették, hogyan is történt a nevezetes önfeláldozó eset. Kiderült, hogy Döbrentei egy baráti beszélgetés folyamán hallott a csallóközi község hűbérbe adásáról, az eredeti nemesi oklevelet nem is látta, csak annak a helyi plébános, Kresznerics Ferenc által készített átiratát. Gyanúja hamarosan bizonyossággá fokozódott: egyetlen levéltárban sem lehetett találni olyan középkori okiratot, amely a Dugovicsokat megemlítené, sőt a 18. századig

arról sincs adat, hogy ilyen nevűek éltek volna ebben a megyében. Annak ellenére, hogy egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy hamisítványról van szó, Pálosfalvi bokros teendői miatt nem szánta el magát arra, hogy tanulmányba rendezze megállapításait. Nem így Szócs Tibor, a szegedi egyetem doktorandusz hallgatója, aki elhatározta, hogy erről írja meg disszertációját. Azt már tudta, hogy Döbrentei tanulmánya Dugovics Imre „bizonyítékai” alapján született meg. Az idézett oklevél keltezési dátuma 1459. június 22-e. Szinte hihetetlen, milyen egyszerűen sikerült kiderítenie az igazságot: bement a Magyar Országos Levéltárba,

kikérte az aznapi nemesi okleveleket. Persze Dugovics névre szólót nem talált. Viszont az egyik oklevél szövege szinte szó szerint megegyezett a 19. században „felbukkant” oklevélével. Az eredetiben Mátyás király Sitkei Bertalannak ajándékoz birtokokat, mert az Hunyadi Jánosnak tett komoly szolgálatokat. A hamis oklevélben is Bertalan a jutalmazott, de itt már Dugovics Titusz fiaként szerepel, mégpedig Nándorfehérvár ostromakor a toronynál mutatott önfeláldozó hősiességéért. A fiatal kutatónak nem volt nehéz kiderítenie,

mi állhatott az ügy háttérében: Dugovics Imrének 1816-ban egy per alkalmával bizonyítania kellett nemesi származását. Ez ugyan sikerült, de ekkor még olyan okiratokat mutatott fel, amelyek szerint ősei a kutyabőr a 17. században szereztek. Ebben a nemességi perben meg sem említi Dugovics Titusz nevét, arról meg végképp nincs szó, hogy a középkorig menően nemesi elődei lettek volna. A nagy port felvert „okmányra” Dugovics Imre 1821-ben bukkan rá, amiből egyértelmű, hogy valamikor 1816–1821 között készítették. Viszont eredeti célját elérte vele: meggyeszte beszélni kezdték róla, hamarosan országos hírnévre tett szert, állítólagos őse elbeszélések, költemények szereplőjévé vált, felkerült a történelemkönyvek lapjaira. Legismertebb ábrázolása a müncheni festőakadémia tanárának, Wagner Sándornak 1853-ban készült gyönyörű romantikus festménye, amely a Magyar Nemzeti Galériában csodálható meg.

Minden nemzetnek vannak mítoszai, és van valóságos történelme. Ezek a folyamatok szerencsés esetben több évszázaddal ezelőtt lejátszódtak. Vannak nemzetek, amelyek napjainkban alkotják meg mítoszaikat. Amelyek az *ezután minden másként volt* elvet alkalmazva írják át a történelemkönyveket; ez is arra sarkall minden felelősen gondolkodó embert, hogy nézzon szembe a valós tényekkel.

Ezek alapján elmondható, hogy ha megesett is az önfeláldozó cselekedet, Dugovics Titusz nem létezett. Tejfalu sem volt soha a Dugovicsok birtokában. A művészetben pedig az a csodálatos, hogy az érzelem, esztétikai érték, a gondolatiság és eszmeiség számít. Már csak emiatt is érdemes minden tejfaluinak legalább egyszer megtekintenie Wagner Sándor csodálatos, torokszorító alkotását.

Ozogány Ernő

Beszéljünk értékeinkről is!

Mai életünket egyre inkább az jellemzi, hogy kergetünk valamit. Rendszerint az álmokhoz közel álló dolgokat, és eközben nem figyelünk azokra az adottságainkra, amelyekkel rendelkezünk, és amelyet elődeink tudatosan, okosan és módszere- sen fel is használtak.

Somorjai barátaim a közelmúltban megleptek egy nagyszerű könyvvel, a címe: *Somorja és Tejfalu művelődéstörténete*. Presinszky Lajos összeállításában megjelentek azok a régi emlékek, amelyek nemcsak a múltban jelentettek biztos támaszt, hanem ma is követendő példaként állhatnak előttünk arra, hogy miként lehet és kell, a társadalom tagoltsága ellenére is, közösséget kovácsolni és működtetni.

A ma társadalma arra koncentrálna, hogy miként tud érvényesülni, magának és családjának jól kihasználható előnyöket biztosítani. Ez vált mára igazi vezérlő erővé. Ugyanakkor mindaz, amit fennén hangoztat szinte minden politikai kurzus, a nép és a közösség érdekeinek képviselése, csak jól hangzó reklámnak tűnik, ha valamikor a ciklusok végelszámolására egyáltalán sor kerül.

Pedig mindenki nagyon jól tudja, mert érzékeli, hogy a polgárság értékes, mélyen gyökerező hagyományait kaptuk örökségként, amelyet bizony ápolni, sőt gyakorolni kell, és folyamatosan meg is kellene újítani. Ezek a gondolatok ébredtek fel bennem, amikor sok-sok év után a különböző egyletek tevékenységének jól szerkesztett, pontos és tömör összefoglalóit lapozgathattam, és az emlékképek mellett ősem és gyermekkori barátaim fényképeivel, neveivel, munkájuk eredményeivel a messzeségből újra szembe-
szelhettem. Mindez az utódok tiszteletét és elismerését is jelzi, akik így állítottak emléket egyben

azoknak is, akiket a kegyetlen sors arra kényszerített, hogy megváljanak és kiszakdjanak az ősi fészek, a gyermekkoruk számára legtöbbet jelentő otthonból, annak melegéből.

Engem – szakmámnál fogva – a somorjai gazdák által 1878-ban már hivatalosan is regisztrált gazdák kör tevékenysége és céltudatos munkája fogott meg legjobban. A téli esték, amikor rendszeresen felolvasásokat, előadásokat és továbbképzéseket tartottak a gazdátársadalmat érintő kérdésekről, de a kultúráról és a jeles évfordulókról sem feledkeztek meg sohasem. Ahogy a jótékonysági rendezvényeik is mindig nagy érdeklődésre tarthatnak számot. A kör bővülő szakkönyvtára mindenkor az érdeklődő és ismeretekre éhes gazdátársadalom szolgálatára állt.

Külön példaként kell említeni azt a gondoskodást és előrelátást, amit a gazdákör a jövője biztonságának megalapozására fordított, amikor talán az országban egyedülként létrehozta az ifjú gazdalegények körét. Így kívánták megőrizni azt az alkotó szellemet, amit a maguk képére formáltak és a továbbiakban is gyakorolni kívántak. Úgy gondolták, erre kell nevelni az ifjúságot. Magukból indultak ki. Józan paraszti ésszel felmérték a leselkedő veszélyeket is. Tudták, hogy ahhoz, hogy egy közösség összeálljon és valóban közösséggé válhasson, az emberi tulajdonságokon is csiszolni kell. De tisztában voltak azzal is, hogy ha azt akarják, hogy gyermekeik képe-
sek legyenek jogaik megvé-

désére, és hatásosan tudják érdekeiket képviselni, akkor a társadalomba be is kell illeszkedniük. Meg kell tanulniuk viselkedni, és mozogniuk is kell tudni abban a közegben, amelyben a paraszti munkát divat volt lenézni.

Sokan talán nem is gondolnak arra, miért vívott ki magának a józan paraszti ész kifejezés olyan nagy, ma is emlegetett tiszteletet. Hát ezért az előrelátó, felkészítő, gondoskodó magatartásáért, amely a somorjai gazdákat is jellemezte.

A Somorjai Gazdalegény Egylet, amely módot és rangot adott, tagságát ki kellett érdemelni. Ismerünk olyan kéziratot is, ahol megalakulását 1845-re teszik, tehát 100 éves múlttal rendelkezett, amikor beszüntették a működését. Tagsági feltételei között szerepelt, hogy tagja csak gazdálkodással foglalkozó, 18 éven felüli fiatal lehet, és addig lehet tag, amíg meg nem nősül. A jó magaviselet és tisztesség alapelveként szerepelt. Követelmény volt a tisztességes gazdálkodás, a tiszta erkölcs, a büntetlenség és megbízhatóság, valamint egymás tisztelete, megbecsülése. A 12 pontból álló szabályzat minden egyes pontját komolyan vették. Ezzel védték, őrizték értékeiket, amelyeket aztán továbbadtak utódaiknak. Az avatást keresztelőnek nevezték, a fiatalok ekkor nyertek felvételt a gazdalegényegyletbe, ami egyben a felnőtté válásukat is jelentette. Magyaros, zsinóros, üstgombos formaruhájuk és tisztességövéjük is volt. Aki megszegte a szabályzatot, büntetésben részesült. Először csak figyelmeztetést kapott, de ismétlődés esetén lefokozták. Megfoszthatták az

üstgombos díszegyenruha viselési jogától vagy a tisztesség övétől. Ez utóbbi a közösség tulajdona volt. A lefokozott, kiközösített legény bujdosóvá vált, mert a városban megbélyegzettnek tekintették.

A legénybíró mindig tavasszal választották, a gazdalegénybált pedig ősszel, Katalin-nap táján tartották, aminek egyedi, külön szertartása volt. A bála a bálozó lányokat mindig „meginvitálták”, tíz nappal a bál előtt, csütörtökön. Mindig két díszegyenruhás gazdalegény ment a lányos házhoz, kérve a szülőket, hogy engedjék el lányukat a bála. A bál napján a meginvitált lányokat, időjárástól függően, szánon vagy hintón vitték a bálba. Először mindig az elsőbálozók kerültek sorra. A közel lakókat együtt hozták, majd az idősebbek következtek. Ez igen nagy megtiszteltetésnek számított a városban. Azon családokat, ahol már nem volt eladó leány, meghívókkal hívták meg. Ahogy a fogatok a bálteremhez érkeztek, betáncoltatták a lányokat, majd átadták őket újabb táncosaiknak, és mentek a további fordulókat lebonyolítani.

A büntetéseket csikó borban szabták ki (1 csikó bor = 10 liter.)

A gazdalegények vezetését a jómódú gazdacsaládok köréből megválasztott bíró látta el. A híres somorjai gazdák közül talán a Plutzer család adta a legtöbbször a legénybíró, de a Czeglédiek, Takácsok, Bucsuházyak, a Medvác, Botló és más gazdacsaládok is kivették a részüket ebből a megtiszteltetésből, ami az egymás iránti kölcsönös tiszteletet is jelezte. Úgy gondolom, hogy amennyiben az Európai

Unión belül továbbra is versenyképesek kívánunk lenni, akkor talán nem elégséges csupán szolgáltatásokban gondolkodnunk. Vissza kell szerezniük termelő ágazataink becsületét, és elérni azt, hogy minél magasabb hozzáadott értékkel mi magunk gazdagítsuk tradicionális alapágazatunk választékát. Ahogy kultúrtörténetünk és művészeink is rendszeresen méritenek megújulásukhoz a múltból, vagy ahogy a barátság hídjait is egyre gyakrabban

használjuk kapcsolataink megújulásához, ugyanígy hagyományaink hídjait sem ártana előszedni és leporolni. Az ezekhez való visszatérés vagy a megújítás már nemegyszer segítette át hazánkat nehéz és kilátástalannak tűnő helyzeteken. Ez pedig nem véletlen, hiszen a mezőgazdaságban alkalmazott technológiákat is évtizedek és generációk munkája formálta és alakította a helyi sajátosságoknak megfelelően. Tény, hogy az utóbbi évek gazdaság-

politikája megszakította a tradicionális folyamatokat, de a fonala megmaradt, és rendszerezve, átgondolva a természet rendjében újra felhasználható lehetőséget biztosíthat az időszakos, de egyre gyakoribb hiányszakok pótlására, úgy, ahogy azt már nemegyszer újra felfedezhettük. Vannak dolgok, amelyek az idő és a messzeség távlatából, ha későn is, de pontosabban láthatók és értékelhetők. Sajnos, nálunk gyakori, hogy elfeledjük levonni – a diktatúrát követően is

– a tanulságokat.

Ahogy lapozgattam a könyvben, egyre jobban felelevenedtek a régi emlékek, a régi barátok. Örömmel tölt el, hogy szülővárosomnak is megvolt a maga sajátos belső struktúrája és története, ami mindenkit büszkeséggel tölthet el, ha beletekint az egykori híradásokba. Én most ennek próbáltam meg eleget tenni, ennek szemszögéből néztem és értékeltem a régi történeteket, eseményeket.

Kecskemét, 2011. 5. 30.

Báldy Béla

Teyfalu nevének hírvivői

Amit Teyfalvi Chiba Mártonról és Pál fiáról tudhatunk

Terentianus Maurus találó meghatározása szerint a könyveknek is megvan a maguk sorsa – vagy ahogy a római stilisza mondotta volt: *Habent sua fata libelli* –, ráadásul olykor sokkal változatosabb, mint az emberé, hiszen egy írott mű szerencsés esetben akár évezredekig sem jut az enyészet sorsára. Néha viszont az alkotás az egyetlen tudósítás szerzőjének származásáról.

Nincs megbízható adat arról, hogy Teyfalvi Chiba Márton hol született, csak azt tudjuk, hogy teyfalui rokonaival tartotta a kapcsolatot, sőt főművét is egyik rokonának szánta. Teyfalun emberemlékezet óta éltek Csiba nevűek, napjainkban is többen vannak. Társadalmi helyzetét tekintve Chiba Márton talán a földbirtokos Csibák rokona lehetett – tekintve, hogy abban a korban az egyetemi tanulmányok meglehetősen sokba kerültek –, viszont az ő leszármazottaik jelenleg Dunaszerdahelyen élnek. Valamikor az 1600-as évek elején látta meg a napvilágot. Annak alapján, hogy tevékenységét az ország keleti részén fejtette ki, valószínűleg Debrecenben

vagy a hajdúk városának környékén született, minden bizonnyal az édesapja volt teyfalui. Ezt tanúsítja az is, hogy e városban végezte alsóbb tanulmányait, majd 1622-ben beiratkozik a wittenbergi egyetem teológia szakára, később Odera-Frankfurtban tanul, majd a franekeri egyetem hallgatójaként végez. Hazatérte után Nagybányán teljesít szolgálatot, 1625-től Túrterebesen, 1632-től Beregszászon lelkész. Élete 1637-ig követhető, ezután nincs róla semmilyen adat. Főművét, amelynek címe a korabeli szokások szerint csaknem féloldalmnyi szöveg: *Romanectorus, azaz az apostoli vallással ellenkező, minapi romai-catholikusok tudományának mutató laistroma, melyet az nemes-szemely Teyfalvi Chiba Marton egy papista vállásra tevelyedett attyafianak irt es bereg szaszi praedicator lévén, hazájának ajánlot*. Ugyancsak korabeli szokás volt a kegyúrnak történt ajánlás, aki minden bizonnyal a könyv kiadásának költségeit állta. Chiba esetében ez a következőképpen fest: „Perényi Gábornak, Ugocsa és Abaujvar megyéknek örökös ispánjának és kegyes házastársának, Salgai Kata

asszonynak”. Már a címből is kitűnik, hogy a 17. században még nem jelölték ki valamennyi ékezetet, valamint hogy a múlt idő jelét sem használták. A szerző az előszóban pontosítja, hogy földrajzilag hol élő rokonait próbálja rátéríteni az általa helyesnek tartott útra: „Pozsony, Moson és Komárom vármegyékben lakozó vérszerinti attyafianak Istentől minden üdvösséges áldást kíván. Kelt Bereg-szász 1637. január.”

Maga a mű tíz részre tagolódik, és *A tévelygő attyafinak cédulájára küldött levelemnek summája* címet viseli. Tartalmilag vitairat, amelyben a szerző arra mutat rá, hogy a római katolikus egyház tanításai ellenkezik a Szentírással, az apostoli hagyományokkal, az ökumenikus zsinatokkal, ráadásul ellentmondások, viszont egyeznek a régi eretnkségekkel. Alkotásáról kimutatható, hogy valójában a nagy hitszónok, esztergomi érsek Pázmány Péter *Kalauzával* vitatkozik, így akarja megtéríteni katolikus hitre áttért rokonát. Ezt függelék – Appendix – követi, amelyben azzal érvel, hogy a katolikusokról leírtak ellenkezője jel-

lemzi a protestánsok erejéit. Művét utószóval zárja, majd a nyomdahibákat sorolja fel *Errata* címen. A könyvet 1637-ben a Debrecenben nyomtatták.

Chiba Márton Pál fia az 1630-as évek elején született Beregszászon. Édesapja nyomdokaiba lépett: ugyancsak Debrecenben tanult, majd 1648-ban a franekeri egyetemre iratkozott be Paulus Thiba Tyfalvi néven, 1650-ben a grönningeni egyetemen folytatta teológiai tanulmányait, hazatérte után, 1651-től a debreceni református teológia tanára. Későbbi sorsa ismeretlen, minden bizonnyal külföldre távozott. Erről tanúskodik az a tény is, hogy egyetlen ismert munkáját latinul írta *Disputatio Theologica De Communi* címen, amelyet 1650-ben Grönningenben publikált. Ez esetben nevét Paulus Cziba Teyfalvinus alakban használta.

Örömmel nyugtázhadjuk, hogy a 17. századbéli hitviták lázas légkörében előnevén keresztül Chiba Márton megismertette Teyfalut az egész országgal, fia, Paulus Cziba pedig e település hírét elvitte messze a határokon túlra.

Ozogány Ernő

Horgász versenyzőink a II. ligában

A somorjai horgász egyesület sporthorgászai már második éve a Szlovákiai Horgászok Szövetségének II. ligájában szerepelnek. Az egyesület elnökeként volt alkalmam részt venni a legutóbbi versenyen, mely-

nek rendezésével a galántai szervezett volt megbízva. A verseny háromnapos volt, május 27-e és 29-e között zajlott. Jómagam a harmadik versenynapon csatlakoztam a csapathoz.

Az indulás reggel 5 órakor volt Somorjáról. Megkérdeztem a versenyzőket, hogy miért ilyen korán megyünk, hisz a verseny nyolc órakor kezdődik! Megnyugtattak, hogy majd meglátom, miért. Elég korán a helyszínre értünk, de már sok versenycsapat ott sürgött-forgott, mivel akik Kelet-Szlovákiából érkeztek, Galántán aludtak, és közel voltak. Mindegyik versenyző a saját autójával hozta a horgászfelszerelését. Egy csapat négy versenyzőből tevődött össze.

A versenyzők elkezdték bekeverni a etetőanyagot. Volt abban minden, szúnyoglárva, csontkukac, ízesítőpor stb., el sem lehet mondani, hogy mi, mivel minden versenyzőnek megvan a saját keveréke. Hét órakor sorsolták ki a versenyzők pályáit. A pálya négy részre, A, B, C, D részre volt osztva. Mindegyik pályarész 14 szakaszból állt, mivel annyi csapat vett részt a versenyen.

Hét és nyolc óra között kimentünk a pályára, de a szakaszba csak nyolc óra után mehettek be a versenyzők, és akkor is csak a horgászbotokat rakhatták össze, megmérhették a mélységet, az úszókat próbálgatták stb. Rengeteg botja volt egy-egy versenyzőnek, volt

olyan, amelyik meghaladta a 10 métert is! Az etetőanyagot csak azután vihették be a szakaszukba, miután a bírók ellenőrizték, hogy megfelelő-e az előírásoknak! Az etetés 9.50 és 10 óra között történt, 10 után elkezdődött a verseny, és 14 óráig tartott. Következett a mérlegelés és a kiértékelés, amely 15.30-kor ért véget.

A mi versenyzőinknek nem kedvezett a sorsolás, nem sikerült sok halat fogniuk. De még így is a 9. helyen végeztek. Elmondásuk szerint majd az őszi versenyen Homonnán bepótolják a lemaradást. Nem szeretnék kiesni, és újra a divízióban kezdeni a versenyzést. Tavaly a 6. helyet sikerült elérniük.

A résztvevők panaszkodtak, hogy a versenyzés sok kiadással jár (utazás, szállás, etetőanyag, felszerelés stb.), és jó volna, ha valaki szponzorálná őket! A horgászszervezet csak enyhíteni tudja a kiadásait. További jelentkezőket is szívesen fogadunk, elsősorban olyanokat, akiknek van lehetőségük és magas szinten szeretnének horgászni.

Hát így ért véget a nap. Elégge megerhelő volt számomra is, hát még a versenyzők számára! Nekik és nem utolsósorban a segítőiknek, akik nélkül nagyon nehéz helyzetben volnának, mivel ők végzik a háttér munkát, ezúttal köszönöm a részvételt. Neveket azért nem említek, nehogy valakit kihagyjak.

Öry Tibor,

az SZHSZ alapszervezetének elnöke

A VÁROSI RENDŐRSÉG HÍREI

• **Május 21-én** 22.30 órakor telefonos bejelentés érkezett a városi rendőrségre, hogy a Fűzfa utcában zajos mulatozás folyik. A rendőrség felszólította a hangoskodókat, hogy halkítsák le a zenét.

• **Május 26-án** 22.00 órakor telefonos bejelentés érkezett, hogy az Iskola utcában egy ismeretlen férfi kidobálja a szemetet a szemétkukából. A kiérkező városi rendőrök utasították a férfit, hogy takarítsa fel a szemetet.

• **Május 28-án** a Fő utcán kellett közbelépnie a városi rendőrségnek, mert az egyik garázsban túl hangosan ünnepeltek egy születésnapot. A garázs tulajdonosát felszólították, hogy tartsa tiszteletben az éjszakai csendrendeletet.

• **Június 5-én** a városi rendőrök a Pozsonyi úton egy földön fekvő részeg hajléktalan ügyét rendezték.

• **Június 10-én** fiatalkorú személyek megrongáltak egy kerékpárt. A járőröző rendőrök elfogták az elkövetőket.

• **Június 11-én** 20.47 órakor bejelentés érkezett a rendőrségre, hogy a Fő utcán családi veszekedés folyik, amely abban csúcsosodott ki, hogy az egyik családtag leszerelte személykocsijukról a rendszám táblát, és a szemétkukába dobta. A rendőrök a rendbontókat megfékezték.

• **Június 14-én** 7.50 órakor a rendőrség a Szél utcában tett rendet, ahol az óvoda mellett két hajléktalan iszogatót és zaklatta az arra járó polgárokat.

• **Június 16-án** 10.42 órakor bejelentés érkezett a rendőrségre, hogy a városi autóbuszmegállóban egy részeg férfi zaklatja a buszra váró utasokat. A városi rendőrség felszólította az érintett személyt, hogy hagyja el a térséget. A férfi a felszólításnak nem engedelmeskedett, veszekedett a rendőrökkel, és személyi igazolványát sem mutatta fel. Ezért a rendőrök előállították. Az alkoholpróba magas alkoholszintet mutatott. A fér-

fit szabálysértéssel vádolják.

Ugyanezen a napon telefonon bejelentés érkezett a rendőrségre, hogy a Duna utcán levő parkban egy részeg férfi fekszik a földön. A kiérkező rendőrök felszólították a férfit, hogy keljen fel és hagyja el a térséget. Az érintett személy agresszívan viselkedett, és nem volt hajlandó igazolni magát. Személyazonosságának megállapítása céljából a rendőrsre szállították.

• **Június 17-én** 13.30 órakor bejelentés érkezett, hogy a fémhulladékot gyűjtő telepen egy elveszett gyermek található. A kisfiú megszökött otthonról, mert a szülei vásárolni mentek, és őt egyedül hagyták otthon. A gyerek mérgében a földre döntötte a televíziót, amely össze is tört. A gyermek személyazonosságának megállapítása után átadták őt az apának.

Ugyanezen a napon a Temező utcába szállt ki a rendőrség, ahol egy erősen részeg fiatal lány tántorgott. Telefonon értesítették az édesanyját, aki a leányt hazaszállította.

• **Június 21-én** 20.50 órakor a rendőrről a városmajori parkban egy erősen ittas férfit talált a földön.

A városi rendőrség telefonszáma:
562 32 70 vagy 159.

A somorjai városi rendőrség felhívja a gépkocsitulajdonosok figyelmét, hogy a város 10/2009 számú, a közrend védelméről és közterületek tisztán tartásáról szóló, általánosan kötelező érvényű rendeletének értelmében, mely rendeletet a 6/2010-es számú rendelettel módosították, az olyan járművet, amely 30 napnál hosszabb ideig használat nélkül áll a parkolóban, a városi rendőrség felhívására 7 napon belül kötelesek eltávolítani. Ellenkező esetben a gépkocsi-tulajdonosra bírság róható ki.

Juniális a Honismereti Ház udvarán

Szép időben, jó hangulatban telt el a délelőtt

A Zalabai Zsigmond Városi Könyvtár immár harmadízben rendezett hangulatos juniális a város magyar óvodásainak és kisiskolásainak június 10-én délelőtt a Városi Honismereti Ház festői udvarán. A pedagógusok kíséretében összesereglett több mint kétszáz apróságot ezúttal a népszerű Kor-Zár együttes két tagja, a frontember Zsapka Attila és Madarász András, a rengeteg érdekes hangszert megszólaltató zenész és vokalista vezette el a megzenésített versek varázslatos világába. A sokrétű, gazdag műsorban többek között Weöres Sándor, Simkó Tibor vagy például a városban élő és gyermekirodalmi munkásságáról is jól ismert költő, Keszeli Ferenc megzenésített verseit hallgathatták nagy élvezettel a juniálisra részt vevő gyerekek. (--)

Madarász András és Zsapka Attila

A Zalabai Zsigmond Városi Könyvtár ajánlja új könyveiből

FREDDY JERMANOSZ: : TEREZA

Jermanosz regénye az első világháború és az azt követő évek zűrzavaros világába kalauzolja az olvasót. A regény főhősnője, Tereza Damala fellázad a szerény, akaratát görög férjének alávető feleség szerepe ellen, és úgy dönt, a saját útját fogja járni. Kalandos, gyakran nehéz, megalázó fordulatokban bővelkedő életútja Milánón, Fiumén és a csillogó párizsi művészszaalonokon át vezet. Számtalan korabeli hírességgel keveredik hosszabb-rövidebb viszonyba: a festő Picasso, az olasz költő, D'Annunzio és Mussolini – csak néhány név, akik szerepet játszottak az életében. A gyökeres változást az akkor még haditudósítóként tevékenykedő Ernest Hemingwayhez fűződő szerelme hozta az életébe, akivel a kis-ázsiai háború idején Konstantinápolyba utazott. Tereza ott döbbsen rá valódi küldetésére, s felhagyva addigi kalandjaival, hátralevő életét Görögországnak szentelte. A regény a nagyközönség számára eddig rejtett részleteket tár fel Hemingway életéből.

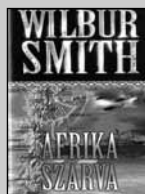
JEAN SASSON – NADZSVA BIN LADEN – OMÁR BIN LADEN: ÉLET A BIN LADEN-HÁZBAN

Oszama bin Laden, miután a világ figyelmére irányult, gondosan megtartott magának minden feleségére és gyermekeire vonatkozó információt, legyen az bármilyen személytelen. És mivel kevés az információ, Oszamának és közvetlen családjának magánélete 2001. szeptember 11-e óta az egész világon különféle találgatások tárgya. Amíg számos könyv megjelent Oszama bin Ladenről és az al-Kaidáról, ez az első könyv, amely Oszama bin Laden családjával foglalkozik, felesége, Nadzsva és negyedszülött fia, Omár elbeszélései alapján. Az emberek nem születnek terroristának, és nem is lesznek terroristák egy csapásra. De lépésről lépésre, mint amikor a földműves ültetésre készíti elő a földet, úgy alakul az életük, hogy egyre inkább hajlamosak befogadni a terrorizmus magvait. Oszama bin Ladennel is ez történt. Azok az emberek és események, melyek a magvakat elültették, már a múlt kódébe vesztek. De a magok növekedésnek indultak, s a terrorista útra kelt. A Nyugat csak a terroristát ismeri, e könyvön keresztül azonban megismerhetjük magát az embert is.

WILBUR SMITH: AFRIKA SZARVA

Hazel Bannock a világ egyik legnagyobb olajtermelő vállalatának, a Bannock Olajtársaságnak az örököse. Szomália (Afrika szarva) partjai közelében, az Indiai-óceánon hajózó magánjachtját afrikai muszlim kalózok támadják meg. Hazel nincs a hajón, ezért könnyen elrabolják lányát, a 19 éves Caylát. A túszejtők elképesztően magas váltságdíjat követelnek. A bonyolult politikai és diplomáciai helyzetben a nagyhatalmak nem avatkozhatnak be. Hazel Bannock, amikor szembesül a helyzettel és megtudja, hogy lányát, Caylát, milyen iszonyatos kínzásoknak teszik ki, segítségért Hector Crosshoz fordul. Hector, a Cross Bow Security tulajdonosa és vezetője gondoskodik a Bannock Olajtársaság biztonságáról. Hector félelmetes harcos. Hazellel elhatározzák, hogy saját kezükbe veszik az igazságszolgáltatást. Wilbur Smith elsőként ír, sajátos irodalmi eszközeivel, a szomáliai partok közelében, a nyílt tengeren történő kalóztámadásokról. A regény nemcsak túszerdrama, hanem átfogó képet adó vérfagyasztó thriller.

Az AKUSZTIKA először Somorján

A somorjai DayLite-Segafredo kávézó még májusban adott otthont egy akusztikus estnek, melynek sztárvendége Kalapács József és új projektje, az Akusztika volt. A fellépés előtt sikerült beszélgetésre invitálnom egy korsó sör mellé.

Az új projekttel először lépsz fel Szlovákiában, amelynek nem egy sportcsarnok, művelődési ház, füstös klub, hanem egy kávézó ad otthont. Nem lepett meg a meghívás?

– Hát ebben a verzióban, hogy csak egy szál gitárossal jövök, ez így nem a teljes Akusztika projekt. A Kalapács és az Akusztika minimum ötagú, de előfordul az is, hogy kilenctagú. Ezen a színpadon el sem férnénk kettőnél többen, de azért nem túl meglepő, mert ott-hon is előfordulnak ilyen kis klubbulik, ahol csak arra van lehetőség, hogy kéttagú projekttel férjünk el a színpadon. Amit ma itt játszani fogunk, az az én munkásságomból tevődik össze, de nagyon-nagyon durván áthangszerelve. Az esetek többségében alig lehet megismerni a dalokat. Szóval minél nehezebb, de annál izgalmasabb utat választottunk. Minden dal kifejezetten erre a világra van hangszerelve.

Kalapács Józsi neve szimbólum a magyar rock-metál történetében. Mégis a Pokolgép, Ómen, Hard és persze a Kalapács zenekar után valami újjal léptél elő. Az Akusztikával. Miért pont Akusztika?

– Akusztikusan szinte mindenki adott ki lemezt, vagy játszott. A miénk tulajdonképpen csak annyiban eltérő, hogy nem a Kalapács zenekarral csináltam egy akusztikus albumot, hanem teljesen más arccal. Erre egyébként csak annyi az ok, hogy a Kalapács zenekar nem akart részt venni benne. Vannak dolgok, amit a Kalapács zenekarral nem tudok megcsinálni. Évek óta akartam, hogy csináljunk egy akusztikus albumot, de nem

álltak rá. Én nem csak a saját dalainkat akarom eljátszani akusztikusan, abban semmi izgalom nincsen.

Február 18-án volt a lemezbemutató a Club 202-ben (a volt Wigwam). Hogy sikerült a buli, megfelelt az elvárásaidnak?

– Ez egy eléggé furcsa dolog. A Metal Hammer segítette, tulajdonképpen próbabulinak is szánták, hogy a jövőben tudnak-e ilyen bulikat csinálni. Az az igazság, hogy mint próba nem váltotta be a reményeket. Nem e miatt a koncert miatt, nálunk az nagyon jól sikerült, hisz csak az ott eladott CD-k száma alapján, ami a belépőjeggyel gazdára talált, rögtön a MAHASZ-lista élére törtünk. Én azt mondom, hogy maga az ötlet nem olyan rossz, de muszáj, hogy érdeklődés legyen a zenekar iránt is. Nálunk elsőpró volt a siker, tehát azt mondom, hogy az Akusztika a Club 202 idei fellépői között látogatott-

ság szerint ott van az első három legnépszerűbb zenekar között.

Egy híján 30 éve vagy már

bulit hozok össze, és ezzel én le is tudtam a születésnapom hallelujáját. Amennyiben ez nem történik meg, akkor mindenféleképpen összehívom a régi bandát, és aztán majd meglátjuk!

2010-ben megjelent a Kalapács Dühös nemzedék című jubileumi boxa, mely az elmúlt tíz év legjobb munkáit tartalmazza 3 CD és 1 DVD formájában. Hartmann Kristóf szerint, aki a Metal Hammer munkatársa, ez az év koncert-DVD-je. Szerinted is annyira jól sikerült?

– Most nagyon lerántom a leplet, de én sem láttam. Szóval nem nagyon volt rá időm megnézni, mert az a baj, hogy ha berakom, akkor már valahogy nem bírom kivenni. Nekem nyilván mást jelent, mint annak, aki ott volt. Én belülről nézem, és persze belülről egészen más, mint kívülről. Nekem ez így különösen érdekes dolog tud lenni.

Amellett, hogy most itt az Akusztika és persze a Kalapács zenekar, még a színházi szereplésed is kitölti az időt. Össze lehet még hangolni a kettőt?

– Azért nincs annyi fellépésem. Mostanában úgy telnek a napjaim, hogy a Szolnoki Szigligeti Színházzal van szerződése, a Jézus Krisztus szupersztárban a fanatikus Simont játszom. Én nyomom a hétköznapi előadásokat, és hétvégén egy szlovákiai magyar srác, Lipovszky Péter énekel. Tehát nem olyan sok ez a fellépés, hetente két előadás, általában kedden és csütörtökön. Plusz mellette 2-3 koncert. Velebírok.

Kalapács Józsefnek és zenekarának ezúton is szeretnék sok sikert kívánni a elkövetkezendő évekhez, valamint szeretném megköszönni a DayLite-Segafredo kávézó vezetésének, hogy otthont adott ennek a rendezvénynek.

Üveges

Új lemez, új tervek!

Az Eye Beyond Sight zenekart simán lehet somorjai rockzenekarnak titulálni, hiszen a kezdeti szárnycsapások 2003-ban somorjai fiatalokkal indultak. Az eredetileg Snake Eat's Rabbit néven futó zenekar végleges formába 2006-ban öntötte önmagát. Kialakult a jelenlegi stabil tagság: Tomi (ének), Doki (gitár), Kepasz (basszusgitár), Macsi (gitár), Bálint (dobok). Az első lemez még 2006-ban elkészült Dies ad Quem címmel. Az új lemez, a The Sun and the Flood kapcsán, amely májusban látott napvilágot. Patonyi Tamás énekessel beszélgettünk.

Mesélj nemrégiben megjelent legújabb lemezekről. Kik a szerzők, miről szólnak a dalok, mennyi dal van a lemezen?

– A The Sun and the Flood nevet hordozó album május elején jelent meg a magyarországi EDGE Records gondozásában. A hanganyagot Smicinél (Schmiedl Tamás, a legendás Moby Dick zenekar frontembere – a szerk. megj.), a soproni MD Stúdióban rögzítettük. Ez a korong tíz igazán ütős dalt tartalmaz, amit nagy részben a gitáros Dokinak köszönhetünk. Persze mindenki belerakott egy kicsit magából, de a legtöbb ötlet tőle származik. A szövegek nagy részét Bálint, a dobosunk írja, mivel ő az egyetlen, aki ehhez megfelelő angoltudással rendelkezik.

Mik a jövőbeni terveitek? Hallottam, már külföldön is érdeklődnek a lemez kiadása iránt.

– Az egyik rövid távú tervünk az, hogy leforgassunk egy jó minőségű klipet. Hosszabb távlatban pedig szeretnénk minél többet koncertezni. Meg persze jó lenne, ha más külföldi országokban is megjelenne a lemez, és ezáltal több emberhez eljutna a zenénk. Ehhez ugye szükség lenne az általad is említett kiadókra. Egyelőre több céggel is kapcsolatban állunk, de ezek

még nem nevezhetők komoly érdeklődőknek. Bízunk benne, hogy valamelyik lát majd annyi fantáziát a bandában, hogy felajánljon egy esetleges együttműködést.

Hogyan áll a turnékalendáriumotok, sok fellépésetek van az idei évre?

– Nagy örömünkre július végére összejött egy ötnapos turné, amelynek keretében Észtországban és Finnországban is fellépünk, olyan városokban, mint Tallinn, Helsinki, Kokkola, Joensuu. Már nagyon várjuk ezt a bulit, és bízunk benne, hogy az északiaknak is bejön majd a zenénk. Az viszont tuti, hogy nagy élményekkel térünk majd haza. Ezenkívül augusztusban blizzardos barátainkkal lépünk fel a soproni nyárbusúztatón. Őszre pedig egy magyarországi turné van betervezve.

Vannak olyanok, akiknek sokat köszönhetek, akik az évek folyamán mellettetek álltak, segítettek?

– Természetesen rengetegen vannak, akik a kezdetektől mellettünk állnak, és rengeteget köszönhetünk nekik. Elsősorban a családjainknak és a barátainknak. Ezúton közli mindenkinek. Na meg persze a közönség az, amely a legnagyobb erőt adja nekünk ahhoz, hogy csináljuk ezt az egész rock 'n rollt! (kk)

Pinte Attila június 6-án volt 40 éves Vagányan alázatos, szorgalmas tehetség

Pinte Attila több okból is különleges egyénisége a futballnak. Tény ugyanis, hogy amikor 1971. június 6-án a jóisten a tehetséget, a fizikai rátermettséget, ha úgy tetszik, a biológiai „paramétereket” osztotta a megszületendő fiúgyermeknek a világ legnépszerűbb labdajátékához, akkor Pinteék „kétszer álltak sorba”. Ám önmagában a tehetség egyedül csellengő flótás csupán, ha nem társul egy „kitartóbb vándorral”, a szorgalommal. Pinte Attila már kisrácként igazolta: legalább annyira tehetséges, mint amennyire szorgalmas... Ha nem így lenne, aligha játszhatt volna több mint 450 élvonalbeli meccset a csehszlovák, a szlovák (DAC Dunaszerdahely, Inter Bratislava, Senec), a magyar (Ferencváros) és a görög élvonalban (Panioniosz Athén), nem ölthette volna magára 32 alkalommal a világbajnoki és Európa-bajnoki selejtezőkön a szlovák válogatott mezét, nem lőhetett volna gólt a pozsonyi Inter mezében BL-meccsen a Lyon otthonában, nem lehetett volna szlovák bajnok az Interrel, magyar bajnok a Fradival, ha csak tehetséges lett volna, vagy csak szorgalmas. Egy másik kettősség is jellemzi Attilát: a vagányság és az alázat. Vagányságáról csak egy apró sztori még 1988-ból. Történt ugyanis, hogy a DAC ificsapata szokásos németországi nemzetközi tornáján járt a Stuttgart mellettti Ergenzingen városában. Az akkor alig 17 éves Pinte olyannyira sziporkázott a meccseken, hogy egy német menedzser komoly Bundesliga-ajánlattal csábítva ott marasztalta Attilát, aki azzal, hogy nem jött haza, valójában disszidált (ne feledjük, hogy még 1989

előtt, a határnyitó bársonyos forradalom előtt jártunk...). A „szökevényt” végül hazahozták Dunaszerdahelyre. Nemsokára kölcsönözték a második ligás Vágsellyének. E sorok szerzőjének szerencséjére – merthogy kezdő riporterként ott találkozhattam Attilával először, és azóta örömmel követem, naprakészen, a pályafutását. Már akkor, 1990-ben Vágsellyén lehetett sejteni, ebből a 19 éves srácból válogatott lesz. És a siker valahogy végigkísérte egész karrierjét. Átszerződött az Interhez, és az Inter bajnok lett, leigazolta a Fradi, és a Fradi bajnok lett. Somorján játékosedzőként bajnok lett a negyedik ligában, három év kihagyás után Szencen visszatért az élvonalba – 36 évesen, csatárként benn tartotta a szencieket az I. ligában, s ezzel mintegy „előrevezítette” a dunaszerdahelyiek visszatérését az élvonalba. A DAC-ba 38 évesen, sóprögetőként, igazi vezérként, közönségvonzó mágnesként tért vissza. Legutóbb Egyházkarcsára hívták, hogy tartsa benn a biztos kiesőjelöltnek számító helyi csapatot. A karcsaiak naná, hogy benn maradtak – Attila góljainak köszönhetően. Manapság edzői, sportmenedzseri karrier előtt állva, leginkább büszke apaként mozog a szlovákiai fociban, hiszen mindkét fia, Attila és Patrik pályáját is egyengeti. De még így, „négyiksesen” is kész bárhol segíteni, ahol megbecsülük és ahová hívják.

Egy biztos: Pinte Attilához, a vagányan alázatos és szorgalmas focistához hasonló tehetség nem terem minden bokrban. Jó, ha évtizedenként egy ilyen futballista születik. Isten éltesse, Attila, erőben és egészséggben!

D. Tok Ernő

ÚJ HAJÓ, SIKEREK, NAGY TERVEK

Egy kis csapat nagy álma vált valóra a június 25-én tartott Voluta nemzetközi vízi fesztiválon, amelyet 5. alkalommal rendeztek meg testvérvárosunkban, Mosonmagyaróváron. A KCK Samaria Dragons néven indult sárkányhajócsapat az egy, illetve két éve versenyző csapatokat tömörítő Fiatal Sárkány mix kategóriában a 11 induló csapat közül az első helyen végzett. A fesztiválra hét kategóriában 78 csapat jelentkezett, köztük céges csapatok, sportegyesületek, tanárokból, hivatalnokokból összeállt csapatok és baráti társaságok. A fesztivál jó hangulatát az áprilisinak beillő időjárásnak megfelelő körülmények sem befolyásolták. A Samaria Dragons tavalyi bemutatkozásakor a mix kategóriában (10 férfiból és 6 nőből álló csapatok) csak a 7. helyezést érte el, a férfi kategóriában viszont a kiváló 3. helyet, ami kezdőkhöz

viszonyítva nagyon komoly eredménynek számított. A sárkányhajó hossza 13,5 m (elől sárkányfej, hátul sárkányfarok díszítőelemmel ellátva, melyek többnyire csak versenyeken, fesztiválokon vannak felszerelve), elől a dobos dikálja a ritmust, a 16-20 evezősnek hátul pedig a kormányos

adja az irányt. A sárkányhajózás általában az erőnlét összemérésére szolgál rövidebb-hosszabb távokon (100, 200, 500, 1000, ill. 2000 m), de a biztonságot és stabilitást nyújtó hajó alkalmas túrázásra is, amelyet már a somorjaiakkal is volt alkalma több ízben bizonyítani. 2010-ben egy

ötnapos Pozsony – Budapest és egynapos Hainburg – Somorja vízi túrán vettünk ily módon részt. Ez évben már abszolváltunk egy kétnapos Kis-Duna-túrát Fél és Eperjes közt, és sikeresen megisméltük a Hainburg–Somorja távot. Július végén vár ránk egy 250 km hosszú nagyszabású Duna-túra a Wallsee (Ausztria) – Somorja távon. Fényképek a versenyekről és túrákról a Facebookon található Samaria Dragons néven. Idén nagy változások történtek a somorjai Kajak-kenu Klub mellett működő csapat életében. Sárkányhajó-vásárlás mellett egy új csónaktárolóval és a szívárgócsatornán kényelmes ki- és beszállást biztosító mólóval gazdagodtunk. A sárkányhajózás óriási előnye, hogy nincs korhoz, nemhez kötve, egyaránt űzhetik kicsik és nagyok, fiatalok és idősek, fő a csapatszellem.

Csicsay Zoltán

Birkózóink továbbra is az éluonalban

A Gladiátor birkózóklub tagjai az elmúlt két hónapban is számos versenyen vettek részt.

Május 6-án az ifi korosztály kvalifikációs bajnokságára 6 somorjai versenyző utazott Kaposvárra, ahol a szlovák válogatottat képviselték. Az eredmények önmagukért beszélnek: Soós Tamás, Ahmeti Jusuf és Čech Dávid a maga súlycsoportkategóriájában aranyérmet, míg Megály Attila ezüstérmet szerzett.

Május 21-én ismét arattak a gladiátorok, Kladnóban a Lidice Cup 2011 versenyen 5 arany-(Ahmeti Jusuf, Holocsi Bence, Horváth Denisz, Liptai Tamás és Soós Tamás), 1 ezüst- (Megály Arnold) és 1 bronzérmet (Megály Attila) szereztek.

A június 11-én Hodonínban tartott válogatott-bajnokságon az ifik ismét hozták a formájukat. Ahmeti Jusuf

és Soós Tamás itt is aranyérmes lett, míg Megály Attila ezüstérmet szerzett.

Az Európa-bajnokságra való felkészülés jegyében Horvátországba utaztak a versenyzők, ahol a háromnapos edzőtábort követően június 26-án részt vettek a Gospicsben tartott versenyen is. A gladiátorok, ahogy már megszokhattuk tőlük, nem vallottak szégyent. Ahmeti Jusuf (ifi), Liptai Tamás (előkészítő) és Szeiler Mátyás (előkészítő) a maguk súlycsoportjában az 1., míg Mezei József a 3. helyet szerezte meg.

Horváth István edzőtől, aki egyben a szlovák válogatott edzője is, megtudtuk, hogy a szlovák válogatottnak csupán somorjai versenyzők a tagjai, akik július 2-án a szerbiai Szabadkán rendezett nemzetközi megméretésen is példásan helytálltak, nem hoztak szégyent Szlovákiára. (–)

Európa-bajnoki bronz-érem Somorjának

Szlovákia U23-as válogatottja harmadik lett a zágrábi kajak-kenu Eb-n a kajak négyesek 1000 m-es távján. A bronzérmes K4-es hajó tagja két somorjai kajakos is, Jakubík Gábor és Tóth Zoltán.

Harmincnyolc európai ország részvételével június 30-a és július 3-a között rendezték meg a horvát fővárosban, Zágrábban a junior és U23-as Európa-bajnokságot. Somorját 11 sportoló képviselte ezen a versenyen: Jakubík Gábor, Tóth Zoltán, Višvader Dávid, Vass Richárd, Horváth Patrik kajakosok, valamint Tóth Kristóf, Csenkey Ádám, Farkas Vince, ifj. Orosz Csaba, Fekete Roland és Tarcsi Dávid kenusok.

Sportolóink közül a legjobb helyezést az U23-as kajak 4-es tagjai, Jakubík Gábor és Tóth Zoltán érték el, akik a

pozsonyi Krajčovič Marekkal és a pöstyéni Michálek Matejjal a 3. helyen értek célba, megelőzve többek között a magyar és a német hajót is.

A kenusok közül a legjobban Farkas Vince szerepelt, aki a juniorok C1 1000 m-es távján az 5. lett. A szintén a juniorok között induló másik K4-es Višvader Dáviddal és Vass Richárddal az 1000 m-es döntőben a 8. helyen evezett be.

Az eredmények értékét növeli, hogy mindet olimpiai távon érték el. Elmondhatjuk tehát, hogy az utóbbi évek céltudatos munkájának köszönhetően Somorja most már nemcsak szlovákiai szinten a legerősebb ifjúsági klub, de a nemzetközi mezőnyben is letettük a névjegyünket.

*Tóth Imre,
a kajak-kenu klub elnöke*

Kosaras diáklányaink önmagukat is meglepték az országos döntőben Ilik nekik az aranykorona

Miután az alapszakasz nyugat-szlovákiai csoportját a legnagyobb vetélytárs és régi mumus nyitraiak előtt szenzációs veretlenségi sorozatot produkálva sikerült megnyerniük, kosaras diáklányaink az országos döntőre az éremszerzés reményében készültek. Diósi Albert tanár úr tanítványai a zólyomi fináléra, amelyen az ország hat legjobb korosztályos alakulata harcolhatott a bajnoki aranyért, két nemzetközi tornagyőzelemmel hangoltak. Litoměřicében és Rózsahegyen is könnyedén gyűjtötték be az értékes tróféákat, majd a magyar női kosárlabda egyik fellegvárának számító Sopron diákcsoportjának több mint 20 pontos leiskolázásával

„pörgették fel” magukat az országos döntőre.

A sikeres főpróbák ellenére kicsit aggódtak a lányok, mert a csapatkapitány, Lel-

kes Júlia könyökműtéten esett át. Juli azonban bámulatosan javult, és fantasztikus akaraterőről tanúskodva a zólyomi finálé véghajrájában pályára lépett, sőt négy pontot is dobott. A finálé nagy részét a csapatkapitány nélkül kellett megvívnia a csapatnak, aki edzője szerint az egyik legsokoldalúbb tehetség. Csakhogy szerencsére Lelkes Julikával együtt sokan megtanulták a játék minden csínját-bínját, amit 13-14 éves korra meg lehet tanulni. Ez a csapat mint egy pompás ókori mozaik apró tehetségmozaikokból van összerakva, melyeknek minden egyes darabkája ugyanannyit ér. A lírai megfogalmazást szakmaira váltva ez annyit tesz, hogy a kosárlabda csapatsport, és a csapat nagyszerű teljesítménye sok remek egyéni teljesítményből tevődik össze. Például a szinte elképesztő dobószázalékkal játszó Cséfalvay Viki kosártermeléséből, aki az egész szezonban szórta a kosarakat, a fináléban 116 ponttal ő lett a finálé legeredményesebb játékosa, sőt a legígéretesebb játékosnak járó különdíjat is kiérdemelte. Mellette Szeitl Vanessa lendületes és ötletes irányítójátéka is a somorjai bajnoki

aranykorona egyik éke – az Egérke becenévre hallgatató leányt választották a döntő legjobb irányítójának. Lelkes Katika okos, időnként már-már bölcs megoldásairól se feledkezzünk meg, méltán választották a csapat leghasznosabb játékosának. Persze a többiek – akiket az edző kiegészítőembereknek is szokott nevezni – is fontos „mozaikdarabkák”, hiszen az országos bajnoki címhez ugyanúgy kellett. Lőrincz Erika, Nikola Futóová, Nikola Čambalíková vagy Andics Patrícia önfeláldozó védekezései, Óváry Viki és Sármány Cintia palánk alatti „lepattanózásai”, Simona Petrová egy-egy higgadt pontszerzései az izgalmas meccsállások során. Summa summarum: ez egy igazi csapatmunka volt, megspékelve parádés egyéni teljesítményekkel és természetesen a mesteredző, Diósi Albert áldozatkész szakmai és pedagógiai munkájával, mert bár a képzeletbeli aranykorona csillogva ékeskedik a hölgyecskék fején, azért a kimagasló sportteljesítményekért dukáló aranyak akkor szép igazán a csillogása, ha az izzadságcseppek is beleötvöződnek. További szépen csillogó aranyakat kívánunk!

D. Tok Ernő

A zólyomi országos döntő somorjai aranykrónikája

NYITRA – SOMORJA 43 : 47 (12 : 18), legeredményesebb pontszerzőik: Cséfalvay V. 13, S. Petrová 12

Edzői szemmel ilyen volt a meccs (Diósi Albert értékelése): „Igen nehéz és végig izgalmas meccset játszottunk a nagy rivális nyitraiakkal. A hajrában túl sokat szabálytalankodtunk, emiatt néhány játékosunk a végére fölöslegesen kipontozódott, ezért lett ennyire szoros a végeredmény, de szerencsére óriási szívvel sikerült megőriznünk az előnyünket.”

SOMORJA – LÉVA 56 : 41 (41 : 19),

Cséfalvay V. 24, Szeitl V. 15.

Diósi A.: „Az első félidőben kulcsjátékosaink fölényes előnyt harcoltak ki, amit sikerült kiegészítő embereinknek is megtartani. Magabiztos győzelmünk egy pillanatra sem forgott veszélyben.

SVIT – SOMORJA 36 : 75 (19 : 43),

Cséfalvay 23, Sármány C 14.

Diósi A.: „Sokkal jobban védekeztünk ellenfelünknel, igaz, magassági fölényünk is jelentős volt. Hatékony ellentámadásokat vezettünk, dobóteljesítményünk is remek volt, sőt cserejátékosaink is helytálltak az utolsó negyedben.”

SOMORJA – KASSA 65 : 58 (31 : 20),

Cséfalvay 30, Szeitl 14.

Diósi A.: „A döntő legrosszabb teljesítményét nyújtották a lányok ezen a meccsen. Nem játszottuk saját játékunkat, rengeteget hibáztunk, labdákat adtunk el, támadásban és védekezésben sem produkáltuk azt, amit tudunk. Még szerencse, hogy ennek ellenére is begyűjtöttük a győzelmet.”

ZÓLYOM – SOMORJA 49 : 55 (24 : 42),

Cséfalvay 26, Szeitl 10.

Diósi A.: Mindkét csapat remekül játszott, végig nagyon izgalmasan alakult a találkozó, bár az első félidőben alaposan elhúztunk, a végére jócskán faragtak a hazaiak a hátrányukból, de a győzelmünk ezúttal sem forgott veszélyben.

SZÜLETETT

2011. január 20-án **Kasák Ingrid**, május 13-án **Kalmár Róbert**, május 28-án **Gombárová Nina**, június 1-jén **Borkovič Alan**, június 3-án **Podkonická Michelle**, **Rončkevičová Lucia** és **Rončkevič Lukáš**, június 9-én **Baláz Alex** és **Baláz Bruno**, június 18-án **Chreno Vanessa**, június 19-én **Bitterová Natália**, június 20-án **Szilassy András** és **Szilassy Dénes**, június 21-én **Gottlieb Maroš** látta meg a napvilágot.
Sok sikert, újszülöttek!

ELHUNYT

2011. június 13-án **Balázs József** 70 éves korában, június 20-án **Csóka János** 61 éves korában és **Bénes Frigyes** 61 éves korában, június 24-én **Tóth Anna** 80 éves korában távozott az élők sorából.
Béke poraikra!

KÖSZÖNTŐ

Jó egészséget, sok-sok erőt, örömet és boldogságot kívánunk azon polgártársainknak, akik júliusban és augusztusban töltik be 70., 75., 80., 85., 86 és ennél több életévüket: **Schwarz Lajos, Dobsa Ferenc, Szamaránszky Renáta, Valocsay Lajos, Ozsvald István, Czvedler Margit, Szele Ilona, Zámečniková Terézia, Horváth Éva, Görcs Julianna, Márkus Ferenc, Balázs József, Mocsonoky János, Füle Gusztáv, Csiba Margit, Tóth Sándor, Budayová Danka, Podobová Olga, Kargel Mária, Görcs Lajos, Frigula István, Szilvási Piroska, Szűcs Edit, Kocsis István, Hruška Ján mérnök, Roszkos Mária, Zachar Irma, Bors Lajos, Lebwohl Erzsébet, Kiss István, Szemes Anna, Szeitl Margit, Ilková Terézia, Otáziková Alžbeta, Vörös Anna, Édel Julianna, Vasi Mária, Dunay Vilma, Brunczvik Erzsébet, Tóth Ilona, Csörgő Mária, Szíjjártó Károly, Vavrík Mária, Krecsko Anna, Krutá Anna, Jasenický Mária, Csóka Mária, Kaluz**

Mária, Kirner Margareta, Takács Mária, Stanko Anna, Kalácska Erzsébet, Édel Mária, Klenka Jaroslav, MUDr., Kirchner Mária, Kovács Erzsébet, Álló Irén.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT

2011. június 3-án **Tóth Krisztián** és **Árva Márta**, június 4-én **Seník Michal** és **Juríková Mariana**, június 11-én **Škodáček Peter** és **Krommerová Anita**, **Kilian Slavomír** és **Pätoprstá Miroslava**, **Óváry Péter** és **Szele Judit**, **Sanasi Antonio** és **Csiba Andrea** esküdött örök hűséget egymásnak.

Gratulálunk!

APRÓHIRDETÉS

- **Kiadó vagy eladó** garázs Somorján, a temető mellett. Tel.: 0908 668 069
- **Takarítást vállalkozó hétvégre** – irodaépület, családi ház. Tel.: 0944 094 611

.....
A somorjai lövészklub tisztelettel meghív minden érdeklődőt augusztus 20-án 9 órai kezdettel agyaglövészversennyel egybekötött gulyásfőzőversenyére. Jelentkezni augusztus 10-ig lehet a somorjai lövészklubban vagy a következő telefonszámon: 0903 461 876
.....

www.owlie.wbl.sk

Angol nyelvi nappali nyári tábor. 5x8 óra a kezdőknek, haladóknek, vagy szókincsbővítközésnek különböző témakörökben, a nyelv aktív használata. Sok-sok játékkal és szórakozással egybekötve! A jelentkezési íveket a www.owlie.wbl.sk weboldalon lehet letölteni.

Jelentkezés:
0915/980 974

Szent István Napok

A Csemadok somorjai alapszervezete az Immortal Civil Társulással karöltve idén is megszervezi a Szent István Napokat Somorján. Az ünnepség augusztus 14-én, vasárnap ünnepi szentmisével veszi kezdetét, és augusztus 20-án koszorúzással és ünnepi utcabállal, tűzijátékkal ér véget. A részletes program augusztus elején már megtalálható lesz a város honlapján (www.samorin.sk), valamint a városban kihelyezett plakátokon.

Ízek, borok, hagyományok fesztiválja
Idén is lesz POMLÉ FESZTIVÁL

Somorja városa a tavalyi nagy sikerű Pomlő Fesztivál után ismét megrendezi az ízek, borok és hagyományok fesztiválját. Az ünnepségre augusztus 31-én és szeptember 1-jén kerül sor a Pomlőben.

A borutca már augusztus 31-én délután megnyitja kapuit, este pedig nosztalgiaünnep lesz Koppánnal. Másnap, szeptember 1-jén a borkóstoláson és a kézműves-kirakodóvásáron kívül gazdag kulturális program is várja a Pomlőbe érkezőket. A részletes program augusztus elején lesz olvasható a város honlapján (www.samorin.sk), valamint a városban kihelyezett plakátokon.

Megemlékezés

Fájó szívvel emlékezünk halálának 15. évfordulóján **CZVEDLER JÁNOSRA** (Somorja), akit a halál 1996. augusztus 24-én ragadott ki szerettei köréből.

Emlékét őrző családja

A Civilizációs Betegségben Szenvedők Szlovákiai Szövetségének dunaszerdahelyi járási és somorjai alapszervezete Godány Erzsébet elnök vezetésével idén is nagyszabású gyereknapot tartott. A rendezvényre a helyi lövészklub jóvoltából ismét a lőtérre került sor. A gyermekek a délelőtti órákban különféle versenyeken vettek részt. A jutalom sem maradt el, a támogatóknak köszönhetően: GM Elektro – Vojtechovce, Dobré jablká – Dunajská Lužná, Zelenina Malina – Somorja, Termék Kft. – Somorja-Tejfal, úszori pékség, Czucz-pékség, Somorja bőven jutott ajándék mindenkinek.

papiernictvo

Office

Pripravte sa na školu

Hlavná 49
931 01 Šamorín

0948 872 663
info@onlineoffice.sk

Čoskoro
Pre Vás otvoríme

USfitness
v Šamoríne

Bratislavská 100
www.usfitness.us

Hlavná 820, 931 01 Šamorín

www.papihami.com, e-mail: info@papihami.com

AKCIA PRE DÔCHODCOV,

ktorí odoberajú stravné lístky
od Mestského úradu Šamorín v hodnote
2,06 EUR. Od 6. 7. 2011 budú mať menu
č. 1-4 za zníženú, jednotnú cenu: 2,06 EUR.
(Táto cena sa sťahuje iba na polievku a hlavné jedlo.)

AKCIÓ NYUGDÍJASOKNAK,

akik a Somorjai Városi Hivataltól kapnak
2,06 euró értékű ebédjegyet.
2011. 7. 6-ától az 1-4. sz. menü árát
egységesen 2,06 euróra csökkentjük.
(Ezen az áron csak levest és főételt adunk.)

www.valeur.sk

Nyomjuk együtt
a sikerért!

Rugalmasak vagyunk, és sikerrel teljesítjük ügyfeleink minden igényét. Az új **CTP DIMENSION 425**, **KBA PERFORMA 66**, **RYOBI 3304** technológiák alkalmazása mindenki számára gyors és egyénre szabott megoldásokat kínál. A VALEUR teljeskörű nyomdai szolgáltatást jelent, a névjegykártyáktól egészen a könyvekig! Látogasson el hozzánk, és válassza a gyors, minőségi nyomtatást!

Valeur, Kft.,

Múzeum utca 208/4, 929 01
Dunaszerdahely, Szlovákia
tel.: 00421-31-551 72 18-19
e-mail: valeur@valeur.sk
www.valeur.sk

Prepress

Press

Kötészet

Szállítás

Ako jedna z mála firiem na Slovensku s licenciou
vykonávame odbornú

LIKVIDÁCIU AZBESTU zo stavieb.

Cégünk azon kevesek egyike,
aki Szlovákiában engedéllyel vállal szakszerű

AZBESZTMENTESÍTÉST

www.vyskop.sk, tel.: 0903 754 098, e-mail: vyskop@vyskop.sk
930 41 Kvetoslavov, Hlavná ul.

Merilyn
Spodné prádlo

Široký výber detského, dámskeho a pánskeho
spodného prádla (aj nadmerné veľkosti)
100% bavlna za rozumnú cenu!

Každý piatok pri kúpe **nad 20 € = 20% ZĽAVA!!!**

GAZDOVSKÝ RAD 1/2, ŠAMORÍN

Potrebujete si požiťat'?

pOŽičkáreň
poradíme každému ...

prídte: ul. Hlavná 7, ŠAMORÍN
alebo volajte: **0904 407 616**

**od 100 €
do 3500 €**

PRÍDEME ZA VAMI: 0902 871 088

balterio
LAMINÁTOVÉ PODLAHY

Laminátové parkety EGGER, 8 mm, AC4/32, Javor **6,90€/m²**

Velkoplošné parkety DUB, 2200x192x14 mm, UV tvrdené **22€/m²**

ALEX-PODLAHY, Mliečňanská 2, Šamorín, www.alexpodlahy.sk,
tel.: montáž 0905 199 079, predaj: 0908 45 33 22

PREDAJ A MONTÁŽ - PARKETY, PVC, KOBERCE, KOROK